

NGÀY Nay

NĂM THỨ NĂM - THỨ BẢY 2 MARS 1940 - SỐ 201 - GIÁ Op. 12

TÒA SOẠN VÀ TRỊ SỰ: 80, ĐƯỜNG QUAN THÁNH - TEL: 874

Tin các báo.— Ngày hội Lim năm nay những nam thanh nữ tú không được phép lên dời.

Đời Lim năm nay bị kiềm duyệt

LUÔNG NGHÌ BỒ THÂN

LE HUY PHACH

Trong số 100 người đàn ông, ở thế kỷ này, thì có đến 90 người có các bệnh ở thận. Bei thận : đau lưng, mờ mắt, ủ tai, rát đần, tiêu tiện vàng, tinh khí loãng... Hoặc sinh ra mộng-tinh, di-tinh, hoạt tinh, liệt dương... Hoặc những người vì thủ dâm mà sinh ra táo ngực, hay đánh trống ngực, di-tinh, mộng tinh... Hoặc những người sau khi khỏi bệnh phong tinh vì uống phái nhiều thứ thuốc công phu làm hại thận khí mà sinh ra đau lưng như bê, ủ tai, chảy nước mắt, hoa mắt, rụng tóc, ướt quần... Có các bệnh kẽ trên đều dùng « Luồng nghị bồ thận » số 20 của Lê-huy-Phách các bệnh khỏi hết - sinh khí cố tinh, khỏi bei thận, khỏi di-tinh, khỏi mộng tinh, khỏi hoạt tinh, khỏi bệnh liệt dương, chắc như vậy !

Luồng nghị bồ thận số 20 của Lê-huy-Phách là một thứ thuốc bồ thận hay nhất ở xứ này. Giá 1p.00 một hộp.

Đàn bà bắt điệu kinh

Dùng thuốc Lê-huy-Phách hay nhất

ĐIỀU KINH CHỦNG NGỌC số 80 giá 1p.50. Các bà có bệnh bắt điệu kinh, khí lên tháng, khí xuống tháng, huyết ra tím đen, và khí ra khí hư nữa. Trong người bẩn thỉu mệt mài, kém ăn, ít ngủ, hoa mắt, ủ tai, đau bụng khi hành kinh... dùng thuốc Điều kinh chung ngọc số 80 của Lê-huy-Phách, kinh ngực điệu hòa, tốt cho sự sinh dục, mau có thai nghén.

ĐIỀU KINH BỒ HUYẾT số 21 giá 1p.00 - Các cô kinh hành sai hẹn, tháng có, tháng không, da vàng, quăng mắt thảm, người nhọc mệt, dùng Điều kinh bồ huyết số 21 giá 1p.00, kinh hành đúng hẹn, da dẻ hồng hào, khỏe mạnh luôn luôn, tăng thêm vẻ đẹp.

Thanh niên cùu khò hoàn

Trị tận gốc các bệnh Lậu !

Một thứ thuốc lậu hoàn toàn linh nghiệm, hay hơn hết thay các thứ thuốc Tây, Tàu, Ta, đã có bán từ xưa ở xứ này. Thuốc này có đặc tính chữa các bệnh Lậu : không cứ là kinh niêm hay mồi mắc, tức buốt hay ra mủ, bệnh Lậu phải lại hay phải nhiều lần, bệnh Lậu có nhiều biến chứng nguy hiểm, bệnh Lậu ở đàn ông, đàn bà hay đàn bà có thai đều dùng Thanh Niên Cùu Khò Hoàn số 70, giá 1p.20, dùng được nhiều ngày, khỏi tuyệt nọc các bệnh Lậu. Thứ thuốc Thanh niên cùu khò hoàn này hiệu nghiệm phi thường. Các ngài hãy hỏi những người đã dùng qua rồi sẽ biết.

Nhà thuốc LE HUY PHACH

19 Boulevard Gia-Long (phố Hàng Giò) — Hanoi

Khắp các tỉnh : Trung, Nam, Bắc, Ai-lao, Cao-mèn đều đều cũng đều có đại lý bán đủ các thứ thuốc của nhà thuốc Lê-huy-Phach

CHỈ GIÚM

Ai mắc bệnh lao

Bệnh ho lao, ho ra máu, ho khó khăn, ho có đàm trắng, xanh vàng, hôi thối, bệnh nhòn cé khi bị hành nóng lạnh, mà đã điều trị thuốc Tây, Nam không dứt, nên uống thuốc già truyền của cụ Trịnh hải Long (nội thô ông đúc heo béo). Thuốc đã cứu sống muôn ngàn người. Có 2 thứ (thứ 5p. và thứ 3p.50. Ở xa mua thuốc gửi mandat cho ông :

TRỊNH-VĂN-HÀO, Directeur Ecole Villa n. 110 rue Vassoyne
Tản định, Saigon

C'est écrit :

Tôt ou tard vous achèterez des chemises à col BALEINÉ et TRUBÉNISÉ chez votre chemisier spécialiste

THUẬN THÀNH LONG

15, Rue du Riz — Hanoi
Agent à Namdinh :

BAZAR AU BON MARCHÉ
140-142, Panh Beri — Namdinh

Vi trùng nào nguy hiểm nhất?

Bệnh Lậu, Giang-Mai, Ha-Cam đều có những giống trùng rất độc, làm hại thể chất (Mộng, di-tinh, đau lưng, đau xương, rụt gân, Lé-loét, v.v...) và nguy cả tinh thần) Nọc độc làm di luy đến nỗi giòng. Chỉ có :

ĐỨC - THỌ - ĐƯỜNG

131, ROUTE DE HUÉ - HANOI

Tử phương pháp chữa bệnh cho đến cách chế thuốc là cầm đoàn shura được khỏi rất nọc. Thuốc lậu 0p.60. Giang-mai 0p.70, Ha-cam 0p.30 một hộp, uống một ngày.

Có đại lý ở các tỉnh.

Quần áo dệt Cécé có đủ các hạng

Chemisette — Maillot de bain — Pull-over.
Gilet croisé — Gilet dame — Blouson.
Veston — Slip — Mi-bas sport — Bas
Scout — Chandail — Combinaison enfant.

Mua buôn, xin hỏi hàng dệt

Cu Chung

100, Rue du Coton
HANOI

DOCTEUR Cao Xuân-Câm

de la Faculté de Paris
Ancien Médecin Chargé de
l'Institut antivénérian de Hué
Chữa đủ mọi bệnh. Chuyên trị
Nội-thương và bệnh Hoa-liễn.

Khám bệnh tại :
153, Henri d'Orléans — HANOI
(Phố Cửa Đông, cạnh
hội Hợp-Thiên)
Có phòng dưỡng bệnh.

Sách « NỘI CHUYỆN UỐI CON »
bán tại hiệu Thug-Ký, 98, Hàng
Gai (Rue du Chanvre).
Giá 0p.35 một quyển.

VÕ - ĐỨC - DIÊN

LIÊN TRÚC SƯ

8 Place Negrine
HANOI — Tel. 77

HÔM NAY

EM VÂN ĐI CHƠI VỚI ANH ĐƯỢC !

— Ủa ! Hôm nay là ngày hành-kinh của em mà !
— Vâng ! Nhưng em đã có uống trước 1 hộp BẠCH YẾN-HOÀN rồi
Mấy ngày hành-kinh trước kia em thấy em khô sờ chịu ấm lạnh cả
ngày, hay những trận nhức đầu, cùng những cơn đau bụng kinh hòn,
là bởi em chưa biết thuốc ấy.

— Vậy giờ em không còn lo
ngại ngày hành-kinh nữa. Ngày
nay đối với em là một sự thường.

— Thảo nào anh trông em vui
về quá !

— Vâng, em còn ướt áo rắng,
nếu các bạn gái được biết như
em, thì cái ngày lo sợ nhất của
người đàn bà ấy, sẽ thành ngày
không đáng sợ xí nào cả.

— Đời sẽ đẹp, và đẹp hơn nữa,
có phải không anh ?

BẠCH-YẾN-HOÀN LÀ BẢN QUỐC CỦA BẠCH ĐÀI-GƯƠNG
(1 HỘP 1p.00)

Bán tại nhà thuốc VŨ-DINH-DAN 323 Marins
Cholon, Saigon, Phnompenh.

VĂN-HOA. N° 8 Rue des Cantonais, Hanoi

Mua tem cũ

Cần mua tem Pháp và
Đông-dương hạng to :
Từ 1p. đến 4p. một trăm.
Hỏi : M. N. K. HOÀN
47. Bloc Khaud Nord — Hanoi

KIẾN TRÚC SƯ TỬ-NGHỆ

Đã tiếp khách tại phòng giấy
N° 21 bis Jean Soler Hanoi.
Tél. N° 12-23.

Trước khi xây dựng bất cứ
giá các ngài đều nên đến,
bao giờ cũng được vừa ý.

— Tại sao những thanh-niên lại dấn thân vào con đường
truy-lạc ?

— Tại sao con đường truy-lạc đã lôi cuốn mắt bao nhiêu
tài-năng của đất nước ?

— Muốn xa tránh con đường truy-lạc, các bạn thanh-niên
cần phải có một quan-niệm về cuộc đời như sao ?

CON ĐƯỜNG TRUY LẠC

của THIỆU HÙNG. đã vạch rõ những
lầm lỗi của nam nữ thanh-niên.

Các bạn sẽ tìm thấy, ở trong cuốn tiểu-thuyết này, những
cái đơn-bạc, hư-đốn của con gái, những cái lâng-mạn, ngông
uồng của con trai Hà-Thành.

« CON ĐƯỜNG TRUY-LẠC » là cả một tấm lòng bl-ăn
của những thiếu-nữ xinh-lươi, là cả một tấm sự xâu-kín
của những thanh-niên anh-tuấn, giữa thời-đai mới này.

HÃY ĐỌC :

CON ĐƯỜNG TRUY LẠC

Cuốn tiểu-thuyết mới xuất-bản, do TAM-LANG VŨ BÌNH-CHÍ
đè tựa. Giá bán 0p.30

Ở xa mua sách gửi thư về :

Nhà Xuất bản Trác Vỹ

62 Phố Hàng Cót (Rue Takou) — Hanoi

TRƯỚC KHI BUÔN:

CHEMISSETTE — MAILLOT DE BAIN — SLIP
MAILLOT CYCLISTE VÀ FOOTBAL —
MI BAS SPORT — PULL-OVER-CHANDAIL
BLOUSON — COMBINAISON...

Các ngài nên viết thư về lấy giá tại :

HÀNG DỆT PHUC - LAI

87 — ROUTE DE HUÉ — HANOI; Télég : TRICOFULAI — HANOI
Chuyên sáng-chế các kiểu thanh-nhã

VIOXOL

Thuốc bồ huyêt, chế riêng cho những
người thiếu máu, mới ốm khỏi, làm
cho đỏ da, chóng mặt. 1 chai : 0p.95

VIN TONIQUE DU BON SECOURS

Rượu bồ Một chai : 2p.00

Ché tại : PHARMACIE DU BON SECOURS
Mme Nguyễn Bình - Hoằng

52, Bd Đồng-Khánh — Hanoi — Tél. 454

Hạnh-phúc gia-đình

Nhân các bà tới kỳ ở cũ !
Muốn tươi tươi nên giữ máu da !

HOA-KỲ RUỘU CHỒI nén soa !
Dung-nhan lại thắt đậm-dà hơn xưa !
Vừa giản huết, lại vừa rắn cốt !
Về doan-trang đẹp tốt như không !
Ngày xuân càng đượm sắc hồng !
Càng tươi màu thắm, càng nồng tẩm yêu !

Giới-thiệu bạn gái.
Đào-Thị HỒNG-LOAN

Kính và bút máy

KÍNH : Các thứ kính dường mục, cận, viễn đủ các số.
Có hộp 200 mặt kính để thử trước khi mua, không
lo ngại số cao, thấp hại cho con mắt.

BÚT MÁY : Ngòi verre : Kaolo, Pratic, Planzy Poure. Ngòi
vàng : Wattermann, Parker, Semper, Foc, Boy Scout.

CÁC THÚ BÚT MÁY KÈI TIỀN TỬ 2p.20 ĐẾN 33p.75

CÓ MÁY : Có máy điện khắc tên vào bút máy để làm kỷ niệm,
không lo mất, lẫn với bút của người khác.

Nếu làm quà cho ai, mà khắc tên người bạn
vào thì không gì nhả và quý báu.

MAI - LINH N° 60-62, Phố Cầu Đất — HAIPHONG

QUẦN ÁO TRẺ EM

Mùa hè năm 1940

bán buôn bán lẻ

khắp Đông-dương

VINH LONG

Các nhà buôn nên

viết thư về hỏi

giá và lấy mẫu.

58 — Rue Citadelle — Hanoi

ENSEIGNEMENT par CORRESPONDANCE

Français — Mathématiques — Sciences

Mensualités

Préparation au C.E.P.C.I. 2p.00

Cours de 1ère et de 2ème P. S. 3p.00

Préparation au B. E. et D. E. P. S. I. 4.00

Cours de Français pour les adultes 2p.50

Pour tous renseignements, écrire à

l'École Triton

8, 8bis & 10 Résident Miribel Hanoi

Joindre une enveloppe timbrée pour la réponse.

Điêm - Vương kén tướng

Một năm kia, Điêm Vương suy tinh.
Thầy tiên hình Dương thịnh Âm
suy:

Loài người súng sướng mê ly,
Trần gian phồn thịnh khác gì Bồng
lai;
Người no đủ, dài dài, sống dãy,
Lại sinh năm, đẻ bảy, ven mười.
Cánh đồng vu, vè lối lượi,

Canh Âm trai lai, hòn người vắng
teo!
Mặt đất cát đá nhiều, đất hầm.
Nan ứ người ngùi biển đến nơi.
Điêm Vương họ chỉ cho vời
Bồ Jham, mưu đú tướng tài giỏi
giang.

Kết thù tướng đâm đang xứng đáng,
Bồ sái tên công cán Tiên-ai,

Ra lõi lán có loài người
Bát đát dân xuống khắp nơi Cửu
tuyễn.
Thiên Thủ-Quá đầu tiên tinh nguyên
Lên cát Trần một chug'en mới xong.
Nhưng dù vừa một tháng ròng,
Điêm Vương xet chàng nên công
cán gi:
Lên ba lênh triều về âm phủ,
Hồi sự tình cho rõ căn nguyên.
Thần bèn thảo iờ dâng lên
Rằng: « Bi kinh lí kháp nien nhán
gian. »

Đem theo phu một đoàn bộ hạ,
Các tay sai đủ cả từ hung.
Tướng rắng lập được đầu công,
Chẳng ngờ thiền hạ đe phòng mọi

phương.
Thần tung phép chơi hoang trung lạc
Người đói nhiều phương pháp hộ
thân,

Kép cho bốn vị hung thần
Tửu, sắc, yên, đồ khó phán ra tay. »

Điêm Vương giận, đánh xoay kẽ khác,
Phép này sai đến các ôn thần,
Kén đoàn ác tướng, hung quân,
Rầm rầm, rộ rộ lén Trần ra oai.
Thả các trùng thiên thời tai hại,
Tướng trần gian đến phải diệu linh.
Ngờ đâu người rất thông minh,
Thủ thân săi phép vệ sinh đe phòng.
Dung khoa-học dâu cùng bệnh quỷ,
Lai sẵn sàng nhều vị thuốc tiên
Quan Ôn chịu bó tag hèn,
Điêm-Vương lại gửi trát lên triệu về.
Chọn tướng khác giỏi nghề tàn sát,
Cử luôn thần Trần-Mạc uy linh,

Lên Trần gây nan dao binh,
Thần bèn dun dùi mắng anh độc-lai.
Đem võ lực ra oai tác ác,
Cử binh đi cướp nước tranh quyền.
Hoàn-cầu đang hưởng bình yên.
Bỗng đâu binh lửa dâng lên dâng
dâng.
Người chết uồng đầy đồng như rạ,
Ruộng vườn hoang, nha cửa tan
tan.

Hiên giờ ngồi lửa chiến tranh,
Còn đang cháy lèm, lan quanh hoàn
cầu

Làm nhân loại muôn sầu ngán kh'

Kh'én Điêm-Vương hòn hở vai hoài.

Rằng ta kén được tướng tai,

TÚ-MỜ

Lộc cộc tử

NHÀNG buồm đầu năm, nhiều vị lộc
cộc tử ra đời lâm.

Nhưng giá họ đoán đại khái như
thế này: năm nay có lẽ nhiều mưa
và có lẽ nhiều nắng, thi không sao.
Đằng này họ cho những lời tiên tri
của họ như đánh đồng vào cột cờ mồi
là can đảm.

Báo Populaire ở Saigon, có đăng
một bài tiên tri của một nhà lộc cộc
tử hính như đại tài, vừa là nhà thiên
vanh sao mà tính nhám, vừa là thầy tướng
và thầy bói nữa.

Theo nhà lộc cộc tử ấy, Đông-dương
năm nay còn hòa bình chán. Song
năm nay là năm thin và vì thế nhà
cộc tử kia nhất quyết rằng sẽ có 12
con rồng và 8 con trâu. Nhưng sao
lại 12 con rồng mà không 13 con?
Chỗ này hình như nhà tiên tri lính
lần mất một con thì phải. Và 8 con

trâu thì ít quá; Đông-dương nhiều
trâu hơn thế chứ? Đến 3 vạn con
còn là ít, nữa là 8 con!

Thế rồi nhà lộc cộc ấy bảo vì có
trâu, có rồng nên sợ có mưa nhiều.
Đông-dương nên đe phòng về nạo
lụt đi thi hơn. Ngờ là gì! Nhưng đe
phòng cách nào nhỉ? Các nhà nông
thật nghĩ đến nát óc cũng không ra,
vì từ xưa đến nay họ vẫn tin mà
chưa thấy gì cả. Chỉ có một cách này
để tránh nạn thủy lụt là thưòng sách:
bỏ nghề nông đi làm nghề thày bói
như nhà lộc cộc tử đại tài kia.

Ngoài ra nhà tiên tri lại còn sầu
lòng cho ta biết rằng Đông-dương
được yên ổn và thay xuất hiện ra
một nhân vật mới, đưa lại cho xú
này nhiều việc: cái cách tốt nhất là
về chính trị. Mong lâm thay! nhưng
trong khi đó, thì ta chỉ thấy xuất
hiện ra những thày bói là thày bói.

Cái đó tuy không lợi gì cho ai, cũng

CHUYÊN

không đến nỗi hại lâm. Những người
có nhiều thi giờ rõi có thể đem số
Trạng Trình hay sốm của Nostradamus
ra mà xem và rùng mình thi thấy cả
hai đều nói đến những năm không
kiếp:

Chiến trường chốn chốn cái lâm
Kẻ ném đầm đất, kẻ tràn dâng sông.
(Trang Trình)

hay một cuộc tàn sát ghê gớm

Miễn là lấy việc ấy làm một cuộc
giải trí không có ảnh hưởng gì đến
đời ta cả. Chứ nếu ta cứ dựa vào lời
tiên tri của các lộc cộc tử hay của các
ông thầy bói đoán số nùn quý, để mà
hành động thì có lẽ ta đi tự túc còn
hơn. Là vì từ cái ăn cái uống hay việc
đi hỏi thầy bói cũng đã tiền định cả
thì đời sống буда như chầu cắn.

T. VÂN

Tin mới hay cũ?

TRONG một số gần đây, K.V ở Tia
Mới có báo đến một điều trong
luật ta: hôn nhân không thể
thành được nếu cha mẹ không cho
phép, dù người con còn vị thành niên
hay đã qua tuổi ấy. Thế nghĩa là một
người dù 60 tuổi mặc lòng, không thể
lấy vợ (hay lấy chồng) được, nếu
không có phép của cha mẹ (nếu cha
mẹ còn sống, tất nhiên)

Biết vậy, nhưng bạn đồng nghiệp
Tin Mới luận thêm một cách trong
trọng rằng: « Xã hội ta cần ô hợp » (?)
l.m., « cần phải lấy gia đình làm căn
bản »

Và như vậy là nếu Xã hội ta tổ chức
hoàn toàn thì không cần gia đình nữa!

Nuong cái lý luận đó không đáng
cho chúng ta lấy làm lạ. Sự là, là ban

đồng nghiệp mới mê hoặc như thích
cái luật cũ kia lắm. Và cứ như thế thi
cái « nói » của đồng nghiệp sẽ dần
dần lôi chúng ta lại về đời ông Khổng
Tử mổi.

Sò Mùa Xuân

Các tranh khôi hài đang trong Số mùa Xuân. — Vì nhiều lẽ, số trìn không
bắt đầu trong S.M.X. vừa rồi không được nhiều. Vậy đổi với mỗi bộ có tranh
fàng, chúng tôi xin tặng: 6 tháng bìa bay 2 cuốn sách của nhà xuất bản Bùi Nay.

Vũ Cười — Các ông: Ng. Phù, Ng. Như-Chúc, Tô Hào Khang: 6 tháng bìa, 2
cuốn sách B.N. Các ông: Tr. Ninh (H.Y), L.V-Nam: 6 tháng bìa và 2 cuốn sách B.N.
Các trò chơi giải trí. — Có nhiều trò chơi giải trí rất hay và rất công phu,
song như đã nói trong S.M.X., vì nhiều lẽ không dùng được. Nhưng tuy vậy,
đổi với các ông: P.H.-Tảo, K.G., Văn Chung, B.N-Hồ, N.I-An, L.B.-Thủy, hàng
tối xin tặng mỗi vị 1 cuốn sách Bùi Nay.

Cầu đối và văn vui. — Các ông: Lê Văn-Thìn, Cô B'ó-Vân, Chiêu-Vân, B. Lợi
Lê Ngọc-Vượng, Lê Thành, Quang Văn, Văn Bồng, Phù-Nhát, Tô-Pony, Đặng
Ngô-Hồ, Tam Tam, Trần Bát-SI, (Văn-Thoại), xin với lòng khắc lại tên thật và
tôi xin tặng mỗi vị 1 cuốn sách Bùi Nay.

Tất cả những sách biến là kè những sách hiện có của nhà xuất bản B.N.
Xin nhắc các bạn dự Cuộc thi Sò Mùa Xuân
đến trước ngày 8 Mars là hết hạn.

N.N.

XA GẦN

Honor danh vò... tích sự

Hôm vừa rồi, trên một chuyến xe điện, tôi tình cờ gặp một người quen.

Bên đó thường xảy ra lầm.

Tình cách thế nào, và đã làm được những tích sự gì? Nếu các ngài không biết thì quả không phải lỗi tại tôi.

Tôi bồi thâm ông bạn về công việc của Uân Hoa gần đây.

Ông bạn trả lời và nói đến những sự gần gũi giống như sự mục nát.

Ông bạn lại cho tôi biết trong hội lại mới thành lập một hội mới: hội... Ái hữu các hội viên hội Uân Hoa.

Mục đích: để giúp đỡ lẫn nhau và làm một vài điều gì không đến nỗi vô ích lâm. Thí dụ: hội viên nào trong Ái hữu có vợ ở cũ, tức khắc có sửa tuối, trang già và quà cáp đem đến biếu.

... Chủ nhẽ lại chẳng dở rái ra được việc gì!

LÉ TA

Cái chính dài dòng

TRONG số báo trước, mục « Chuyện xa gần », bài « Sách đáng đọc » (ở đây xin mở một cái đầu ngoặc để nói đến cái đầu ngoặc ngoặc lấy con số 1 một cách rất ngô ngênh vì không ăn nhập vào đầu cả). Rồi lại xin đóng cái đầu ngoặc lại) Trong bài « Sách đáng đọc » ấy, họ xếp chủ đề thêm vào một câu rất vô nghĩa khiến độc giả có thể cho là một sự biếm

riêng sang cho thủ tướng Daladier và khuyên nước Pháp nên theo chủ nghĩa « da thê » chàng?

Còn ấy là: « và cái đầu bối » (Somerset Maugham và cái đầu bối mà nhiều người minh đã biết tiếng.) Làm như nhiều người minh đã biết tiếng truyề « Cái đầu bối » của Somerset Maugham không bằng!

Vậy xin cải chính: S. Maugham không hay chưa từng viết tiểu thuyết « Cái đầu bối ».

Trong bài ấy còn vài chữ Pháp và chữ Anh xếp lắn, nhưng chắc đọc giả thông minh của tôi đã thấy rõ chẳng cần phải cải chính. K. H.

Độc thân và cá nhân

CÒN có người lấn chủ nghĩa độc thân với chủ nghĩa cá nhân được ư? Nhìn bên Pháp đương thực hành luật gia đình, mục đích cốt bài trừ việc hạn chế sinh dục, báo Patrie annamite có viết:

Những thiền niên theo chủ nghĩa cá nhân ở nước ta gần đây hay nêu cái gương gia đình Pháp và chủ nghĩa cá nhân Pháp, rất nên suy nghĩ về sự cố gắng mạnh mẽ hiện nay ở bên Pháp để gả lại tất cả ngay quyền, tất cả giá trị, tất cả ánh hưởng cho cái ý kiến gia đình càng khuyễn khích sự sinh đẻ.

Thì bây giờ những thiền niên theo chủ nghĩa cá nhân ở nước ta vẫn còn nêu cái gương gia đình Pháp và chủ nghĩa cá nhân Pháp như xưa. Họ đã suy nghĩ kỹ rồi. Và sau khi nước Pháp

thực hành luật gia đình, họ chủ cần phải suy nghĩ kỹ lại một lần nữa. Về luật gia đình mới thì hành cổ thấy đời già gia đình Pháp dân. Để thương hao Xứ sở cho theo chủ nghĩa cá nhân то là theo chủ nghĩa vòi gia đình « bàng ». Có họa theo chủ nghĩa độc thân!

Ấy chính luật gia đình kia chỉ cùi bắp trừ chủ nghĩa độc thân mà thôi. Một cá nhân đã trưởng thành là thành đại gia đình để lập thân và lập riêng tiểu gia đình. Đó là theo chủ nghĩa cá nhân. Nhưng đó vẫn không là làm trái luật gia đình, trái lại đó mới là thực hành triết lý luật gia đình.

Báo Xứ sở rõ ngày thơ qua! Vâng nghe thấy mấy chữ « luật gia đình » với mừng rõ rưởng như chủ đề già đình nước Pháp đương lui dần về chủ nghĩa gia đình đời Xuân Thu Bác Tâu.

Rồi có lẽ báo Xứ sở sẽ viết một bài xã thuyết hay hơn thế, sẽ viết như

riêng sang cho thủ tướng Daladier và khuyên nước Pháp nên theo chủ nghĩa « da thê » chàng?

Như thế mới thực ra cái bối nghĩa cá nhân theo lối Xứ Sở.

NHỊ LINH

NGƯỜI Pháp có Paris, người Anh có London, người Tàu có Thượng-Hải... Trong các sách vở, trên các báo chí, họ nói đến thành phố của họ một cách tha thiết, mến yêu. Ta phải nghe người Pháp nói đến Paris, người ở Paris nói đến Paris, mới hiểu được sự yêu quý ấy đến nhường nào.

Chúng ta cũng có Hanoi, một thành phố rất nhiều vẻ đẹp, vì Hanoi đẹp thật (chúng ta chỉ còn tìm những cái đẹp ấy ra), và cũng vì chúng ta yêu mến. Yêu mến Hanoi với tâm hồn người Hanoi, cũng như người Paris-en thật yêu Paris.. Trong những cuộc phiêu du, — phiêu du trong các phố Hanoi là một cái thú vòi song chỉ người Hanoi có — nên chú ý đến những nét đổi thay của thành phố, nhận xét những vẻ đẹp cũng như những vẻ xấu của phố phường, thân mật với những thú vui chơi hay những cảnh lầm than, với những người Hanoi cũng như ta.

Hanoi có một sức quyến rũ đối với các người ở nơi khác.. Ở những hang cùng ngõ hẻm của làng xa, hay ở những nương mít thăm trong rừng núi, ban chèn vẫn có nhiều người ngóng về một phương trời để có trông cái ánh sáng mờ của Hanoi chiếu lên nén mây. Đè cho những người mong ước kinh kỳ ấy, và để cả cho những người ở Hanoi chúng ta khuyến khích yêu mến Hanoi hơn, chúng ta nói đến tất cả những vẻ hùng của Hanoi, khiến mọi sự đổi thay trong ba mươi sáu phố phường

Hanoi...

36 PHỐ PHƯỜNG

đều có tiếng vang ra khắp mọi nơi.

Thạch Lam

Những biến hàng.

Đã có nhiều người nhận ra rằng phố hàng Đào là phố của... loài vật. Ở đây, có đủ để làm một gánh xiếc. Trước hết, có hiệu trâu, bò... những con vật ấy có làm hại được ai bao giờ đâu? Vào nhà con trâu, con bò mua vải, lụa chắc không bị hó, chắc sẽ được nhà hàng tiếp dài niêm nở và tử tế (như các bà bán hàng Annam biết tiếp khi khách chỉ mặc cả mà không mua, bay muôn mua mà trả rẻ). và nếu có bị hó đại như một con bò thì cũng được an ủi rằng ít ra cũng là một con bò vàng.

Tôi chỉ không hiểu tại sao bỗng dừng lại có con lạc đà. Con vật này hình như lạc loài vào đám ấy, giữa những con vật mà nó không quen bao giờ. Người phương tây khinh ai thường gọi: cái anh lạc đà ấy... Theo nghĩa đó, thì con lạc đà ám chỉ nhà hàng hay khách mua hàng?

Chúng ta còn phải hỏi tại sao nhiều con vật khác không được dùng, và tại sao địa phận chúng chỉ có phố hàng Đào thôi? Lên đến hàng Ngang, xuống đến Bờ Hồ, là đã không có loài vật rồi (con cá hóa long lên hàng Ngang là trái với lẽ trời).

« Có một người kể chuyện cho tôi rằng đó là tại hai nhà hàng ganhị nhau. Nguyên hồi bấy giờ phố hàng Đào còn hẹp, nhà hai bên phố không cách nhau xa mấy. Có hai ông

lành, có thể gọi là lòng tin của khách mua? Con trâu, con bò, con bò... những con vật ấy có làm hại được ai bao giờ đâu? Vào nhà con trâu, con bò mua vải, lụa chắc không bị hó, chắc sẽ được nhà hàng tiếp dài niêm nở và tử tế (như các bà bán hàng Annam biết tiếp khi khách chỉ mặc cả mà không mua, bay muôn mua mà trả rẻ). và nếu có bị hó đại như một con bò thì cũng được an ủi rằng ít ra cũng là một con bò vàng.

Tôi chỉ không hiểu tại sao bỗng dừng lại có con lạc đà. Con vật này hình như lạc loài vào đám ấy, giữa những con vật mà nó không quen bao giờ. Người phương tây khinh ai thường gọi: cái anh lạc đà ấy... Theo nghĩa đó, thì con lạc đà ám chỉ nhà hàng hay khách mua hàng?

Chúng ta còn phải hỏi tại sao nhiều con vật khác không được dùng, và tại sao địa phận chúng chỉ có phố hàng Đào thôi? Lên đến hàng Ngang, xuống đến Bờ Hồ, là đã không có loài vật rồi (con cá hóa long lên hàng Ngang là trái với lẽ trời).

« Có một người kể chuyện cho tôi rằng đó là tại hai nhà hàng ganhị nhau. Nguyên hồi bấy giờ phố hàng Đào còn hẹp, nhà hai bên phố không cách nhau xa mấy. Có hai ông

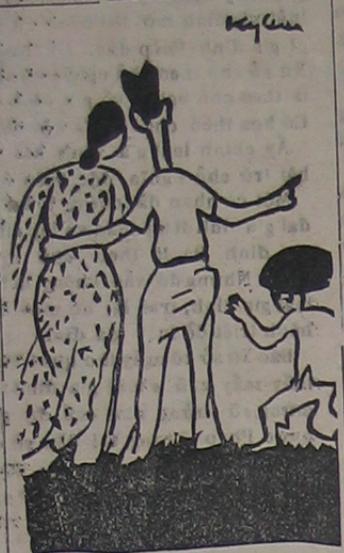
chủ hiệu to, ngẫu nhiên một hôm cùng có một ý, là lấy con hươu làm biển hiệu. Hai con hươu cũng treo một lúc. Có nhiều sự nhầm lẫn xảy ra về sau, nhưng hai ông cũng ganh, không ông nào chịu đòi ton thác. Như thế được một năm. Rồi bỗng nhiên một ông lấy ngay con bò làm biển hiệu, và phao ngón tay rỗng chỉ it lầu nữa là báo sẽ cắn hươu chết. Ông chủ hiệu kia tức khi lấy bò làm biển con bò, và phao ngón ngược lại. Ông chủ hiệu này chẳng chịu kém, rồi ngay con bò ra con sư tử. Ông ta cũng lập tức đòi ra con voi.

« Đến con voi thì ông này ra quá: vì không có con nào khỏe hơn voi nữa. Voi đứng đầu trong giống vật rồi. Chỉ có cách là làm con voi to hơn. Thế rồi ông làm con voi to. Ông kia cũng chẳng chịu kém, lại làm con voi to hơn nữa. Hai con voi từ thi nhau mà to mãi ra. Phải thế hép, cho nên một ngày kia hai con voi đụng với nhau, lắp cả lốt đai.

« Việc đói cửa quan. Ông quan phao xú, bắt voi hai bò đều phải bỏ lại, và ra lệnh từ đây chỉ được dùng những con vật hiền (như voi chẳng hạn) làm biển hàng mà thôi. Những con vật dữ như báo, hổ, gấu, mèo, v.v., đều cấm tiệt ».

Ấy người ta kể cho tôi nghe câu chuyện như thế. Chuyện chả biết có thật hay bịa, nhưng giảng tài sao người ta không dùng các thứ vật đắt thì có, (tuy vậy, con tê giác?) còn tại sao các vật chỉ có trong phạm vi phố hàng Đào, không lên hàng Ngang, không xuống Bờ Hồ, thì tuyệt nhiên không.

Trí tuệ

— Gần em, anh cảm thấy những mồi buôn biển đâu mất và...

Muốn giữ cho thịt tươi lâu

NGUỒI ta có thể để tới ba tuần lê thịt heo, nai, thịt bò, hoặc nhiều thứ thịt khác nữa mà không thiu được bằng cách đem quấn nó vào một miếng vải trắng rồi ủ cát xang quanh. Thịt để như thế càng ngày càng mềm lắm. Chỗ để dù khô hay ướt, nhưng cái hòm đựng thịt cứ ủ cát cho kỹ thì thịt lâu mới thiu được.

(A. V.)

Sự thay đổi về chiều cao của người ta

CHÚNG ta có biết rằng, cũng như sức nặng, chiều cao cũng có thay đổi và cứ cách một giờ đồng hồ thì sức nặng và tầm vóc người của chúng ta lại thay đổi.

Nếu ta tự do mình cho thật đúng khi trè dày và lúc đi ngủ thì ta sẽ nhau ta nhau thật mực bé đi dần dần từ sáng cho đến chiều.

Ở nhiều người sự thay đổi như thế có thể quá một phần tay và có khi đến hai phần.

Người ta lại còn nhận ra rằng ta cao lên nhiều hay ít là tùy theo cái lối thể thao mà ta tập mạnh vừa hay lâm và theo cái thi giờ ta tập lâu hay chóng.

(D. I.)

HIỆU ĐÀN:
LUTHART
Propriétaire
DƯƠNG THIỀU TƯỚC
57 Rue du Chanvre - Hanoi

Guitares - Banjos
Violons - Mandolines

Đàn tiếng - Kèn -
Đàn piano - Bèn.

Hiệu đàn được nhiều tín-nhiệm nhất hiện thời.

LU'Ô'M LẶT

Gà « nhân tạo »

OChicago người ta làm được ra thứ gà gần như « nhân tạo ». Tỉnh này có 12 nhà máy hàng năm sản xuất được chừng 1.500.000 con gà, do trứng hấp ở trong những máy áp. Gà mới nở ra thì để trong lồng mà ở đấy cứ nở ngày trong khoảng 16 giờ người ta nhồi cho ăn và cho nghỉ ba bận cách nhau thật đều theo một phương pháp khoa học; cách nuôi ấy được kết quả tốt lắm. Ngoài ra người ta lai trồng nom gà non đó rất ăn thận. Càng với những người chuyên mua nuôi chúng lại có những viên khán hộ cứ mỗi ngày hai lần rửa mỏ cho chúng để tránh những chứng bệnh. Gà con, được săn sóc như vậy, nhon như thổi, thịt ăn bồ và ngon lắm.

Người sành ăn rất chuộng thứ gà đó, mà kè giá tiền thì cũng chẳng đắt hơn gì gà thường.

(A. V.)

Loài vật nào sinh nở nhiều nhất ?

HINH như là loài bà. Do những công việc khảo cứu rất đáng kinh ngạc, người ta nhận thấy rằng một con bà có thể sinh được tới chừng 115 triệu trứng, sáu lần trong mỗi mùa, thành ra công lai nỗi năm có 690 triệu con bà lành lặn có thể ăn được lắm.

Cứ theo cách tính đó, người ta có thể tung lượng trong một năm biết bao nhiêu là bà sinh ra ở trên thế gian này, tuy vậy mà giá bacô giảm đi chút nào đâu.

(Robinson)

Tại sao ?

Tại sao khi có người đỡ cho ta để khoác cái áo ngoài ta không so đúng tag ngay mà cứ phải lảng túng mãi?

— Tại sao khi muốn tìm con số liệu ở góc khăn tag ta cứ phải xoay đến góc thứ tư mới tìm thấy ?

— Tại sao chẳng bao giờ có người ở trong buồng giấu một viên xep ga ?

— Tại sao số báo có tranh ảnh mà người ta để cho mình xem ở trong buồng tiếp khách của một ông thằng thao vẫn là số báo đã cũ rich ?

— Tại sao khi thay một người dột nhanh trên một toa xe hỏa mà trong đó có lối, tôi lại nhận thấy — trước khi người ấy ngồi xuống — hình như tôi có ác cảm với người ta dà ?

— Tại sao những chuyện kể lại mà bắt đầu bằng câu « Nghe xong các ngài sẽ cười vỡ bụng » lại là những chuyện rỗng tuếch chẳng có lý thà gi ?

— Tại sao lại có những người đã ôm những gối kèn càm càng lại thích dừng lại để ngắn nghĩa các cửa hàng trên những bờ hè chật hẹp ?

(Marianne)

Một cái cây làm chủ

TRONG một tỉnh ở Hoa-kỳ, tỉnh Athens, có một cây sồi đã già trông rất đẹp, xung quanh có xây một cái bục trên đất. Ngay đó có một hòn đá ghi mấy dòng sau này : « Vì rất yêu quý cái cây này và vì mố không bao giờ người ta đụng chạm tới nó, nên tôi để nó lại cho hậu-hồ với 8 khoanh (pieds) đất vuông ở xung quanh nó. — William H Jacksonson ».

Ở Athens, người ta kể lại rằng trong tá Jackson, trước hời nội chiến là một tay đại diền chủ ở vùng đó ; trong lúc hằng ngày đi chơi ông ta đã để ý đến cây sồi kia — lúc đó còn non và đẹp — lấy làm thích chí lắm.

Vì nghĩ rằng cây sồi đó của mình sau này sẽ rườm rà trọi tót lắm mà bị người ta chặt đi mất thì...ba lần biết chừng nào nên vị trang-tá bèn mời nhà làm luật đến để làm giấy để lại cho cái cây miếng đất chung quanh nó. Giấy tờ về việc đó cũng phải ghi vào sổ sách của chính phủ như những giấy tờ khác.

(D. I.)

Sơn lai tháp Eiffel

CŨNG bảy năm một lần người ta sơn lai khắp cả cái tháp Eiffel, nghĩa là sơn lai sút từ trên xuống dưới. Người ta không sơn từ dưới lên trên, nhưng trái lại từ trên xuống dưới. Trước hết người ta dùng độ mươi, mươi lăm người thợ. Rồi số thợ cứ dần dần tăng lên, càng xung gần mặt đất bao nhiêu và chân tháp càng xuống

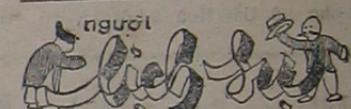

.. người nhẹ bẩn di.

dưới càng rộng ra bao nhiêu thì số họ lại càng tăng lên bấy nhiêu. Phải dùng tới 45 tấn sơn mài son được hết cái tháp và thứ son vàng là thứ son đặc dụng hơn cả là vì chỉ có thứ son này mới chịu được những giọt dầu mỡ do những thang máy giò xoong.

(Robinson)

D.H.-Đinh dịch

Người ốm

(Tiếp theo kỳ trước)

CÙNG có khi những người săn sóc bệnh-nhân mẩn, vì một lẽ riêng giữ kín tình-trạng của bệnh nhân. Trong khi ấy, ta không được đến thăm và hỏi thăm gì cả.

KHÍ bệnh nhân đã ở ngoài vắng ngay hầm, ta có thể gửi hoa lại — nên dùng hoa không có mùi thơm — và đến thăm luôn luôn, miễn là người đường bệnh mẩn và có thể chịu được những cuộc đến thăm ấy. Sẽ đến thăm lâu hay chóng, thời lung lu莽g xem ý những người đang quanh bệnh nhân.

KHÍ đã khỏi hẳn bệnh, người đã ốm và những người trong gia đình phải cảm ơn các ban bè đã đến thăm nom. Sự cảm ơn ấy có thể bằng lời nói hay bằng thư.

THẾ-HUNG

Préparation au DEPSI et au Brevet Élémentaire

par BOAN-NÖNG - NGUYỄN-LÂN - NGUYỄN BÌNH THỦY

Professeurs au Lycée Khải-Định - Hué
Avec la collaboration de plusieurs Professeurs des Institutions publiques et privées.
Recueil de compositions françaises, de dictées avec questions et réponses, de problèmes de géométrie, d'arithmétique, d'algèbre, de physique et de chimie, sujets donnés aux divers examens, à l'usage des élèves de 3ème et 4ème années des Ecoles primaires supérieures et des candidats au DEPSI et au B.E.

Prix de vente

Op. 35

Conditions avantageuses pour les libraires

LIBRAIRIE HUONG-GIANG

21, Rue Paul-Berli, 21 - Hué

ĐÃ CÓ BẢN:

Nước mắt người đàn bà

Tiểu-thuyết mới của VŨ TRỌNG-CẨN

Sự hi sinh mù-lòa của một bà mẹ An-nam 100 phần trăm khi có con làm gái mới. Giá Op. 48

Trả tiền bằng tem, gửi về :
HUONG-SON
97, Hàng Bông, Hanoi

Thêm : Op. 10 cuốn.

TRÔNG CÙM

Cuộc thắt trận của thủy quân Đức

GRAF VON SPEE — EXETER

Chiếc « Admiral
Graf Spee » tự sát

HÀT QUÀ Nam Đại-tây
dương không lợi cho
thủy quân Đức. Trong
vòng hai mươi nhăm
năm, thủy quân Đức
đã thất trận ở đây hai lần mà mỗi
lần một chiếc *Admiral Graf Spee* đã
chiếm xuống biển sâu.

Chiếc thứ nhất là một chiến hạm
lớn trong thủy đội của Đức hoàng;
chiến hạm ấy vừa mới thang trận
ở Coronel trong bài chiến Nám Mỹ,
tại bờ biển của đô đốc Anh
Cradock và, sau khi qua eo biển
Magellan, định tới quần đảo Falkland,
một thuộc địa của Anh được
cái may mắn ở trên những hải đảo
lớn của hoang cồn. Nutzung hạm đội
của đô đốc Sturdee đón đầu đánh
ngay. Mỗi chiến hạm Anh giao chiến
và đánh đắm một chiến hạm Đức;
dù mỗi một chiếc chạy thoát,
nhưng vài tuần lễ sau đây cũng bị
đánh đắm nổi. Đó là một cuộc thắt
trận lớn. Song khi đô đốc *Graf Spee*
thất trận, it ra ông cũng đã nêu
một gươong danh dự là không chịu
đầu hàng và không chịu rời bỏ
chiếc *Scharnhorst* cầm cờ hiệu đỗ
đốc; chiến hạm này đắm ngày 8
Đecembre 1914, bờ 16 giờ 8 phút,
mang theo đô đốc xuống đáy biển
với tất cả những hy vọng của bộ
tài quân Đức và gia đình Đô-đốc,
vì ông đã bại trận, mà chính con
ông cũng chết bên cạnh ông. Ngày
17 Décembre 1939, bờ 23 giờ, một
chiếc *Graf-Spee* cũng cầm cờ hiệu
đốc, nhưng lần này là một vật
không hồn, vì không có người trên
chiến hạm. So về phương diện thể
chất thì sự bại trận kém xoa kia,
thông so phương diện tinh thần
thì sự bại trận lao vỡ cùng. Chiếc
tàu mang tên một người lính thủy
lực kia là một sự thành công hơn
hết trong loại « thiết-giáp-hạm bô
tù ». Cái tiếng hời là lùng một chút
ý dùng để chỉ những tàu đóng về
hồi mà nước Đức bắt buộc phải
theo những điều khoản về hải quân
trong hòa ước Versailles, nghĩ ra
để thoát ly những điều kiện hạn
chế. Bất buộc phải lấy số mươi ngàn
tấn làm giới hạn, những kỹ sư Đức
đã nghĩ được cách làm nhẹ vỏ tàu
để bằng cách bô bết những đinh
tán và dùng toàn lối hàn siết. Vả
lại với một chiến hạm thời nay chỉ
là một nơi trú ẩn rộng để chứa
đủ các thứ súng ống, càng mạnh
càng bay. Sức mạnh của những đại
bác là do ở chỗ bắn đến hết
sức nhanh, mà như thế thì khi bắn
lại cũng dễ trúng đích và khi đạn

tới đích lại càng phá sáu vào
rất mạnh. Súng ở những « chiến
hạm bô tú », có cái bại là không
nhiều, nhưng được người ta chỉnh
bị chu đáo lắm nên có những khẩu
súng có thể bắn xa (tới 29 cây số).
Sau hết vì tàu nhỏ nên vỏ mỏng,
khó khăn chạy nhanh hơn hết các
tàu khác của thủy quân khắp thế
giờ.

Giá đóng chiếc *Graf Spee* đắt lắm,
người ta ước tới 80 triệu marks.
Nhưng chiếc *Graf Spee* ra đời vào
một ngày đèn đỏ, ngày 30 juin 1914,
là ngày mà hai bàn tay của Adolf
Hitler đang đố lòm vỉ máu những
bạn hữu ci i thiết của ông ta.

Những bước đầu của chiếc *Graf Spee*
cũng chẳng vẻ vang gì, vì
nó đến đánh phá một hải-cảng
kém phòng thủ của Tây-Ban
Nha, thì còn có chi là nguy hiểm.
Từ khi có chiến-tranh, chiếc
tàu đó đã làm trojan phận sự
của nó là: trở nên một chiếc tàu
cướp bóc: trong hai tháng giờ, nó
lượn trên Đại-tây-dương, khi thiêu
lương thực thì di lấy một cách kín
đảo, gấp những tàu nào không
phòng bị thì xông lại đánh liều, mà
còn khi chẳng phải đánh chắc gì cả.

Một bữa kia, ba chiếc tuần dương
của Anh, tầm súng kém tới 10 cây
số là ít, đậm cù giao chiến với
nó, mặc dầu nhỏ hơn nhều.
Chiếc tuần dương nhỏ anh hùng
đã đâm cả gao, để cho tầm súng
được mạnh hơn và dùng đích hơ,
tiến lại gần chiếc thiết-giáp-hạm
Đức dưới ta cây số; thật là một
sự « chọi tréo » ghê gớm đã làm
cho thủy thủ chiếc *Exeter* thiệt hại
nhieu, nhưng thiệt hại hơn hết là
chiếc *Graf Spee* đã phải lẩn chốn
tới Montevideo.

Sau người ta biết có lệnh ở Bá
Linh đến bắt đánh đắm chiếc thiết-
giáp-hạm đó đi, vì theo luật quốc
tế, nước Uruguay không thể ứng
cho nó đỗ lâu ở bến nước mình
được; có nhiều là chính phủ Đức
phản kháng, họ có cần gì những
diều lệ về thủy quyền mà họ chỉ
mong giá được rộng rãi hơn để có
lợi cho họ, là nếu chiếc thiết-giáp-
hạm của họ được nắn nại lại ở đó
ít lâu nữa thì làm gì những tàu
ngầm khác của họ chả đến cứu kịp.
Tiếp theo với việc đánh đắm tàu
của mình, viên chúa tàu Langsdorf
đã chối một cách tham lam, nhưng
ông ta đã bắt buộc vị chúa tề nước
Đại Đức phải nhận một bài
học ghê gớm, bài học về danh dự;
(Xem tiếp trang 18)

(Match)
T. Miễn trích dịch

NGÀY NAY

NÓI CHUYÊN

Phạm-đứ - Khang, Nam-dinh. — 1) Muốn
biết một đòn thanh sát có nam châm là bắc
hay nam, người ta đã dùng do gần phía bắc
của một kim dia bén (hay phía nam cũng
được). Nếu hai đòn thanh sát đều không
cứng cung lên với друг kim dia bén. Nếu
hai đòn thanh sát khác nhau, đều thanh sát khác nhau
với друг kim dia bén. (Loi de Compton). Ví
2) trong hình bánh xe (gyroplane) 2) trong
hình tròn (circle) 3) trong trái tròn (sphere)
có nam châm thì bắc ở đâu ? Nam ở đâu ?

— Hòn bánh xe, bánh vòng trên hay
trái tròn cũng như nhau: trong các hình
thổ ấy thì champ magnét que không có
nữa, vì đã mất đi. Vậy không còn có
pole positif hay négatif, hoặc nam hay
bắc nữa.

2) Những súng bọ thường đi trái đường
nhau (ens viser) thì thân nhiên như
không có vật gì gần mình. Sau hai con kiến
đi trái đường nhau bao giờ cũng châm đầu
vào nhau hối hả như chó nhau hay nói
chuyện. Phải chăng chúng nói chuyện ?

— Phải, đó là kiến nói chuyện, nhưng
không phải nói chuyện như chúng ta
đâu. Đó chỉ là một cách báo hiệu hoặc
nhận nhau bằng vài dấu hiệu rất đơn sơ
của hai cái lồng đâm (tentacle) mà thôi.
Tuy vậy cũng đã cho kiến hiểu được
nhau, hoặc báo mồi, cầu phái kết giao.
hay có sự nguy hiểm gì.

Thụy Xuân Cholon. — Muôn nuôi già vui,
bồ câu, lô ô, ván ván... theo phương pháp của
Ấu Mỹ, cho được có kết quả mỹ mãn, nhưng
không biết những sách nói về cách thức
chăn nuôi đó bán ở đâu -đã tìm ở các hiệu
sách bán ta không thấy ở Pháp, nhà xuất
ban nào có bán ?

— Mấy năm trước, ở xứ ta đã có
người dì thặng sách về cách nuôi gà,
thỏ... của Ấu Mỹ, (tôi không nhớ tên
tác giả). Nhưng theo sách không không
đủ, vì thủy tôm và giông các súc vật ở
ta và Ấu Mỹ khác nhau. Phần nuôi
bên Mỹ, sự nuôi gà vịt rất to tát và quý
cả (sur le grande éleve), ta không
thấy được. Ông có thể viết thư cho
Elevage du Vexin-Normand, Villers en
Vexin, Eure (France) mua quyền « Atregé
des conseils d'Elevage », hoặc hỏi như,
vì sở nuôi này có tiếng ở bên Pháp.
Hoặc ông viết thư cho báo Vie à la
Campagne (Studio d'Elevage), 79 Bd
St Germain Paris (6e) — có thể nhờ
biết sách nào tốt, hay hỏi ngay về cách
thức nuôi cũng được.

Hai câu cùa ông P. Đ. Khang, và
Thụy Xuân trên, gửi đến đã lâu xong để
thất lạc, nay mới trả lời được.

Ô. Ngô-giá-Lê (Bắc-ninh) — Các bài
của ông nhiều người từng trường hợp
như ông đã hỏi, và đã trả lời nhiều
lần trong mục này. Ông nên xem lại
các số báo trước.

C. V. H. Haiphong. — Có cách gì giữ bài
lại cáo nòng ở tòa báo mà mất tiền tem
dưới 6 xu không ?

— Để lẽ này đã khắc lại nhiều lần.
Gửi các bài đề ngò, dài qua bằng b
ngòi và đề bài, và đăng báo
(articles de Presse). Như thế chỉ mất có
03 tem thôi.

Trần Văn Hâm, H. Y. — Các bạn đọc
thường hay phản nản mất bão, vagy mất ir
đau nhau bao giờ nhầm lẫn không ? Nhóm
kết xem trước, có đủ chứng cứ có thể kiện
được không ? Khiến thế nào ? Tôi xin ngay nay
thế nào ?

— Số nhầm lẫn ở nhà báo thì ít có
lầm, vì việc gửi báo làm rất thận trọng.
Báo mất luôn, vì sự tổ chức của tờ Bưu
chính chưa được hoàn chỉnh. Nhà báo đã
nhều lần phản nản, và tờ B. C. cũng
kết sức lầm cách trừ khử những kẻ đánh
cắp báo. Là viên chức của B. C. mà xem
báo trước là phạm lỗi, có thể bị khiển
trách nặng. Viết thư tố cáo cho ông
giám đốc tờ B. C.

Gặp lúc 8-10 giờ vào khoảng đường vắng
ta muốn đón lại xe đi nhờ gọi là sàp tôi
ta có lỗi chàng ? Nếu gặp phải xe người Ấu

— Không có lỗi gì cả. Đó là lúc nhò
xin người ta chở giúp, nếu người ta
không ưng thì thôi. Ở các nước văn
minh, không ai từ chối sự giúp đỡ ấy
cả, nếu họ có thể làm được, vì tuy không
phải là bắt buộc, nhưng người ta có bón
phận giúp nhau. Ở bên ta, một người Ấu
ít khi từ chối, còn người mình thì bay lờ,
đó là do cuộn lá nghiêm riêng của tôi.

Ngọc Minh-lê. — Vì sao có nước lèn, nước
can, và sao lại xem « láng » thì biết.

— Nước đây là nước bể, thủy triều.
Số đt có 1000 triều là do sức hút của
mặt trăng : liên lạc là thế. Vậy xem
tuần trăng bết được dịp của nước triều.

P. Loréns, Yên bay. — 1) Người ta thường
bảo là ngũi nhiều (như các nhà thông thái)
sẽ sinh lối trán. Có thực vậy không hay là
hỏi trán chỉ là một bệnh về tóc, tùy từng
tạng người mắc phải ?

— Không phải nghĩ nhiều sinh hói trán
đầu, và chờ có mong cho đầu hói để tỏ
ra người thông thái. Hói là do bệnh về
tóc, mâu xấu, v.v., hoặc do mồ hôi
(các nhà bình hay hói sớm), it ra ngoài
irbit... (Xem tiếp trang 18)

Các bạn làm việc công sở và tư vấn nên chú ý

Xưa nay những hộp ruban đánh máy chữ, dã dùng rồi,
đem vát đi thật là phi hoài quá. Từ nay xin các ngài dùng
xong, cớp nhật gửi lại bản hiệu xin giả tiền như sau này :

10 hộp cù rouleau

10 hộp cù rouleau và ruban

Op.50

1p.00

Cần nhất ruban không sòn, rách thì mới có giá trị.

LIBRAIRIE GÉNÉRALE NAM-KY

17 Boulevard Francis-Garner - HANOI

Téléphone 1.882

Ngày xuân giáng bút

Cứ nã n cũ qua, rãm nói lời, thi dù người ta, bắt cứ ai, ở vào địa vị nào, cũng muốn bết trước cái hoàn cảnh thay đổi trong xuôi một năm mới đó của mình.

Theo thần pháp về khoa-học lối số Tử-vi của Tàu, thi người ta lì h những ngôi sao chiếu mệnh mõi năm mà đoán ra được những việc huyền bí về tương lai của mọi người. Khoa học này hết thảy những nhà tri-thức cõi kim đều công nhận là rất đúng, vượt hẳn lên trên những khoa-học đó của nhiều nước khác.

Gặp dịp xuân này, chúng tôi muốn có một thứ quả đặc-biệt biểu các ngài khi giải tri, mà có thể coi là những nhời giáng bút tiên tri cho cả một đời mình hag trong một năm đó, nên chúng tôi xin:

Lấy biểu hàn, mỗi anh, chỉ em một lá số Tử-vi.

Lá số tử vi này sẽ lấy bằng chữ nho và giải đoán rõ ràng ra bằng quốc ngữ, rồi đánh máy rứt minh bạch. Trong đó sẽ đoán cẩn kẽ cả tiền vận, hậu vận xuôi một đời mình, và nếu người nào muốn biết riêng một nguyên vong gì của mình trong năm đó có đạt được không, thì sẽ được giải đoán rất tường tận.

Các ngài, ai muốn có lá tử vi qui hóa nói trên, mà lại do những cu khoa cử lão thành đã từng láy nhiều tử vi cho mọi người láy giúp, thi nên kịp viết thư về và định luật cùng ngày sinh tháng để về cho nhà thuốc Thương-Đức, 15 phố Nhà-Chung Hanoi và có kèm mandat 2p.00 để mua một quyền C. C. K. P. của nhà thuốc Thương-Đức xuất bản.

Sách C. C. K. P. có trên 1 nghìn bài thuốc chữa đủ các bệnh thông thường giản dị, giàn gần 200 trang, in bằng giấy boaffant hàng tốt, gấp ngày xuân này ai mua một quyển, thi được láy biểu 1 tập từ nị như nói trên.

Có một lá Tử-vi để chỉ những phương châm cách hành động của mình — Có một quyền Cấp-Cửu Kỳ Phương để tránh khỏi những bệnh lặt-tai-ách, mà hàng năm lại dở một số tiền 100 chi phí về thuốc thang, tài thực là hoàn toàn lợi ích trong sự sinh hoạt của người ta. Các anh, chỉ em còn đợi gì mà không viết thư về xin láy biểu 1 lá Tử-vi, gửi mandat về mua 1 quyền C. C. K. P.

CHÚ Ý. — Nếu có ai giải sách lái, các ngài phải trả 100.000, tiền giấy láy Tử-vi biến các ngài 100.000, và là các ngài phải trả mandat về mua 1 quyền C. C. K. P.

Thư và mandat xin để cho: Nhà thuốc THƯƠNG-ĐỨC 15, phố Nhà-Chung, Hanoi

D Ô ÁY, cách đây chừng bảy, tám năm, tôi mới dời vào làm trong Nam. Một hôm, đương ngồi cộng sở thì người chạy giấy đưa lại cho tôi một bức điện tín.

— Quái, có việc gì thế này?

Chột dạ, tôi lật đi lật lại tờ giấy xanh, rồi vội vàng se ra xem:

« Đò vào trong ấy. Chỗ đó hôm nay sẽ đến ga Saigon. Nguyễn thế Hưng »

Tôi hoan hồn. Và vui vẻ bỏ bức điện tín vào túi, hy hoay cộng nốt mấy giòng số.

— Tám với bảy mươi lăm, với chín hai mươi bốn... Quái, Hưng mà phải dời vào đây nhỉ.

Áy thế là Hưng làm tôi quên khuấy mắt cộng đến đâu rồi. Ừ, Hưng mà phải dời vào Saigon thì là một sự lạ. Anh chàng đương ngồi ở một nơi mà bọn cao giấy chúng tôi thường cho là bất di dịch, bất di dịch vì gần « mặt trời ». Anh ta làm thư ký riêng cho ông chánh, thi làm thế nào mà dời vào đây được. Trừ phi... nhưng không sao thế được, ai dèo rờ đến nòi, đương ở một nơi thu nhàn sung sướng lại tự ý xin dời đến chốn xa lị bao giờ!

Chiều hôm ấy, xe lửa đến chậm. Đứng ở sân ga, xem lại bức điện tín, tôi càng thấy rõ sự vô lý của cái điện tín hoang đường. Hay là có người muốn trêu tôi chăng? Ông tôi vẫn vui nghĩ, và tôi bắt đầu thấy nóng ruột.

May sao, lúc đó, còi xe rúc lên máy tiếng, ghi trong tâm hồn người ta những cuộc viễn hành không chủ đích.

— Co lẽ anh chàng Hưng trọ ở gần ga Hà-nội, nghe mãi tiếng còi tàu nên mới có cái ý kỳ quặc dời vào đây.

Tôi mỉm cười mỉa mai, nhưng không có đủ thi giờ để nghĩ xa hơn nữa. Chuyển tầu đã vào ga. Người lố nhô ở các cửa toa. Hành khách chen nhau xuống. Hòn sùng, quang gánh, đồ đặc khuân xuống chật cả lối đi. Tôi chậm chừ nhìn cả các toa, cố tìm Hưng nhưng không thấy đâu cả. Tôi thất vọng, đứng sững nhìn chuyền xe, bỗng có người vỗ vai.

Tôi quay lại thi ra Hưng. Anh chàng cười pí lái, miệng loác ra đến tận mang tai, cầm tay tôi lắc rất mạnh:

— Anh đi tìm ai mà ngo ngạc thế?

Tôi định thèn phieu Hưng. Hưng có gầy đi chút đỉnh, nhưng có lẽ vì thế trông rắn rỏi hơn. Đầu mắt xéch như sâu hòn dưới cặp lông mày sắc; mũi dọc dừa cao hơi trước, và cằm nón hòn lèo; mặt có vẻ cương quyết và hung bạo.

— Trả ra anh dời vào đây thật à?

— Chứ lại gì!

Tôi cứ tưởng...

— Anh không nên tưởng gì cả thi hơn. Tôi vào là tôi vào. Ở Hà-nội mãi chán chết. Nhưng ta đi đi chứ; tôi dời larmor.

Anh ta nhách nhẹi xách va ly, giơ tay vẫy người phu, ra hiệu bảo họ đầy hộp siêng theo.

Hưng vừa đi vừa nói chuyện. Thi ra anh chàng tự ý xin dời vào thật.

— Anh tính! hai, ba năm giờ & Hà nội rồi còn gì! Hồ Hoàn-Kiem đẹp đẽ thật, nhưng nhỉ! lâu q' là cũng đầm nhảm. Ở trong sở thi cụ Tho lúc nào cũng ngủ gật, còn ông phản Thanh

THÔNG THÁ

TRUYỆN NGẮN của HOÀNG ĐẠO

hì vắng tục ra cả ngày. Ai chịu được!

Hưng luôn luôn mỉm cười xoa tay vào nhau, ra vẻ khoan khoái lắm. Cử chỉ linh mẫn, nói năng hoạt bát, tôi nhận thấy Hưng trên đây sự bồng bột, hăng hái của tuổi trẻ.

Chúng tôi thuê một cái xe thồ mòi. Hưng vui vẻ trèo lên ngồi, cười nói huyễn thiên. Tôi nghĩ đến một con chim xò lồng. Lúc xe qua chợ Bến Thành, Hưng vỗ tay reo :

— Rực rỡ quá n'èi. Thật là một cuộc rước hoa đăng. Thế này mà khôn dời vào Saigon thi thật hoài.

Tôi cười :

— Áy Saigon chỉ có thế.

Hưng cũng cười theo :

— Có thể cũng còn hơn.

Mắt anh ta sáng hơn lên, cặp lông mày nhíu lại :

— Tôi vào được trong này cũng khó kia đấy, anh a. Trong sở ai cũng bảo tôi đén. Nhưng tôi báo bức muốn sống một đời khác thường, vượt ra ngoài khuôn khổ

Gióng thành thực và hơi cầm đong. Hưng kè cho tôi nghe những điều anh so ước. Anh muốn đi, không biết là đi đâu nữa, miễn là đến những mèo xa lè, nắng chiều, mầu rực rỡ, đê sống một đời mãnh liệt, đoạn tuyệt hẳn với ký vãng, một đời đầy rẫy tự do và độc lập.

— Không phải là tôi rứ! linh ra đi không chút chưa sót gì. Lúc tôi sắp rời Hà-nội, tôi đếm từng ngày, trong lòng sung sướng nhưng đến lúc xe

chạy, và mấy cột vò tuyển đài Bachmai mờ dần trong sương, lòng tôi au nao một nỗi nhớ tiếc bàng khadro. Không có một cuộc bết ly nào, đã mong mỏi đến cũng vậy, mà không buồn bao giờ!

Nhưng một lát sau, Hưng đã vui huý sào miêng, thỉnh thoảng lại ngang lại đè hỏi tôi về công việc làm ăn trong này. Tôi hỏi :

— Anh làm ở Saigon chứ?

Hưng lắc đầu một cái thật nhanh, nơi khác cũng chưa biết chừng. Về lại điều đó cũng không cần gì cho lần đầu tiên cũng vẫn vui vẻ, bồng bột, thi cầu nút thường.

Anh nói xong, cười ra vẻ thiền châm quẩn, của cuộ: đời mạn mê và cũng thấy vui lây, cười lên một cách vui ý thức.

Mấy hôm sau, Hưng đưa tin đồn là Châu-đốc, một tỉnh miền đồng Nai, giáp giới với Cao-niên. Thực là nó được ước thấy. Tôi chắc Hưng sau nhượng lão. Nhưng lúc đi tiễn anh, nó mạnh mẽ. Anh bắt tay tôi, cười nói theo lời họ bảo tôi ở đây, thi xin chừng cũng khá buồn. Nhưng, khôn hè gi; và lại tôi sẽ về đây luôn luôn.

Tôi đứng khìn chờ xe ô-tô số 15 đến trèo đường bụi, và băng khadro ngã đầu cuộc đời phiêu lưu của ba

Từ ấy, thỉnh thoảng tôi mới được gặp Hưng ở Saigon. Mỗi lần gặp tôi, anh vẫn cười cười nói nỗi, nhưng tôi nghiêm ra rằng gặp nhau nỗi buồn một chút, và thi giờ gặp gỡ mỗi lần một giấc ngủi hơn. Lần sau cùng tôi gặp Hưng ở Saigon, anh ta gầy hàn di nhưng tôi vừa bắt tay ra, chưa kịp hỏi han gì, thì anh đã rời vội từ ta.

— Thời, anh cho khai khác; tôi bận quá đi mất.

Nói xong, Hưng rảo bước liền. Vào đấy, tôi không thấy anh về Saigon nữa, và dồn dà tôi mặc bận công việc quanh anh chàng trai lạc quan ấy.

Mãi năm ngoái, tôi mới lại gặp Hưng. Lúc ấy vào khoảng tháng sáu thì phải. Có người anh em bạn rủ tôi chơi Bộ-thiên. Tôi xia ngồi mười hôm, và hôm được phép, tôi có cái cảm giác khoan khoái được sống nhưng ngày đẹp đẽ nhất trong đời tôi.

Cuối tôi nghỉ đêm lại ở Nam-vang. Khi nói ngay rằng trong một tiệm hút, đó là một thời gian của nhiều người trong Nam. Tiệm hút là một nơi hẹn hò, một chỗ nói chuyện, một chốn hội họp, và một căn phòng ngủ đêm rất tiện lợi.

Tôi đương hút giờ một điều thuốc thì có hai người vào. Taoáng một cái, tôi nhận thấy dáng vẻ một người trong rất quen, nhưng không nhớ rõ

rồi, người ấy lên tiếng:

— Cố phải bác Đạo đây không?
Tôi giật mình, nhào lại, ngó ngạc. Giọng nói quá trì châm, kéo dài từng chữ một ấy, thật quả tôi chưa được nghe bao giờ. Người kia đã đứng dậy, từ tốn đi sang phía tôi:

— Phải bác Đạo rồi. Quê tôi hay sao thế? Hưng đây mà.

Trời ơi, Hưng! Thế mà tôi không nhận ra. Hưng, anh chàng nhanh nhẹo, hoạt bát, bồng bột của tôi ngày xưa!

Tôi với vầng燈 đang tay bắt tay Hưng, và giới thiệu với bạn. Vào trong lúc hân huyên, tôi vẫn ngạc nhiên nhìn Hưng. Một nụ cười buồn thường qua cắp môi của anh ta:

— Tôi khác trước lắm, phải không anh?

Tôi nói:

— Trông anh đã ra.

Đây ra tài có đây ra thật, nhưng về rắn rỏi ngày xưa không còn nữa. Đầu mài sắc sảo nhỏ lại dưới cặp mi nặng nề, và đôi má nhèo đã lấp mất cái cảm hứng quyết. Và cả buổi tối ấy, tôi băn khoăn không biết nguyên nhân gì đã thay đổi Hưng một cách lạ lùng như thế.

Trưa hôm sau tôi đến nhà Hưng chơi. Trời nắng như nung nấu. Không khí vừa ấm vừa nóng; người ta có cái cảm tưởng đương bị hâm bằng hơi nước Uê oải, tôi giật chưởng, và đến

Hưng cười lên một tiếng ngắn.

— Nhưng đó chỉ là một lão tuồng Hồi tôi đãi về Cửu-dốc, tôi đã bắt đầu biết thế. Kể cũng hơi muộn rồi. Nhưng tôi chưa chịu hàng Cho nên, mỗi lần tôi gặp anh, tôi vẫn cố gữ vỗng lồng háng hái sắp tàn. Đến lúc tôi biền, xia dồi, thì họ cho tôi về đây. Anh tính l chống lại hoàn cảnh làm sao cho được! Tôi tưởng đã có lão tôi hóa dien. Trời nóng quá. Àm quá. Nắng nè quá. Và mình lại nhiều thí giờ quá.

Hưng cầm bao thuốc mời tôi hút. Anh cũng lấy một đếu, chậm rãi châm lửa, hút một hơi dài:

— Đây tôi chỉ kể cho anh một câu chuyện rất tầm thường. Trước tôi thuở một cái gác. Trưa đến, ngũ dậy thế nào tôi cũng phải tắm mới chịu được. Không phải là tôi ưa sạch, ở Hà-nội, có khi hàng tháng tôi mới tắm một lần, nhưng mà là vì nóng bức quá, không chịu được. Nhưng giờ ấy là giờ nhiều người tắm như tôi. Cho nên lúc tôi mở máy lấy nước, người ta cũng mở máy cả. Tôi ở trên gác can, nước vì thế không có. Thành ra có khi đợi hàng giờ mới được tắm. Lâu rì cũng quen dần đi, anh à.

Hưng ngừng lại, đứng dậy quay thêm một nắc nữa cho quạt máy chạy mau hơn. Rồi anh ta quay lại hỏi:

— Anh đã thấy nóng chưa?

— Vâng, nóng quá.

Tôi đã quen với cử chỉ chậm chạp của bạn. Và chính tôi cũng bắt đầu thấy tay chân nặng nề, không muốn cử nhác cho nhanh nhẹo mạnh mẽ nữa.

Hưng nói tiếp:

— Ban ngày thi thể; tối đến sao thi giờ nó lâu dài thế, hình như không thể làm gì cho hết được. Xem sách? Nóng và rít đầu. Bi xem chớp búng mài cũng chán. Đánh bạc. Họ sá phạt nhau dữ lắm, nhưng tôi không thích. Chỉ còn có cái thú tôi hôm qua của chúng mình.

Hưng mím cười nhíu tôi, nụ cười tôi thấy chua chát và mỉa mai lạ. Có lẽ anh tiếc thủa còn cương quyết, chống lại với nóng bức với hoàn cảnh. Tôi muốn an ủi anh một câu, nhưng không biết nói gì:

— Trời ơi thật. Quạt vẫn thế này mà vẫn thấy bức.

— Rồi cũng phải quen. Bây giờ tôi không thấy nóng như trước nữa. Tôi thuận rồi.

Hưng thuần rỗi thật. Phong thái ôi bức nặng nề của Nam-vang, cuộc đời chậm chạp của những người chung quanh đã thẳng sự hoạt bát linh mãnh của anh. Anh đã bị lùa vào khuôn khổ chung.

Sự thất bại bao giờ cũng buồn. Tôi đứng dậy từ bệt, thấy cần phải tìm đến những chốn hoạt động hơn để thoát ra ngoài cái không khí nặng nề này. Hưng yên lặng bắt tay tôi, và lúc tôi sắp sửa quay đi, anh làm như nhớ ra một điều:

— À này... hay anh cũng xin dời lên trên này cho có bạn, ở mãi Saigon chán chết. Anh nên nghe tôi. Về đây anh sẽ được rõ hơn và được tự do hơn. Tôi cho hai tháng quay cuồng ở dưới ấy không bằng một ngày thông thả ở đây đâu.

Hoàng Đạo

BÌNH

DI-TINH

TRI KHỎI BUỘC KHÔNG ?
Người ta nói nhiều về bệnh Di-Tinh
lắm, khái phái nhắc nua, các bạn
cũng biết bình-linh và những tai hại
của bệnh ấy làm cần-đòi không biết
bao nhiêu đời của th-n-n-én.
Tuy nguy hiểm, nhưng không phải là
không thể trị.

Nâng tập thể-đục, sống ngoài trời
sáng, tránh những điều quá kích-
thích đến dục-tinh, ăn uống điều độ,
là phương-pháp trị bệnh Di-Tinh
tốt nhất.

Ngoài ra các bạn cũng nên biết rằng
có tập thể-đục mà còn cóng thuốc
Cố-tinh Ich-tho-hoan mỗi ngày, thi
cái kết-quả còn man le hơn nữa.

Dùng thuốc Cố-tinh Ich-tho-hoan,
các bạn được chắc chắn là bền
Mộng-tinh được men, và nếu bình
nặng đến Di-tinh bay Huỷ-tinh, dù
nhìn lầm trong 5 hộp là thật mạnh
Cái bay của Cố-tinh Ich-tho là h
chỗ bình khống bao giờ trả l-i
Một hộp 10.00

Có bán khắp nơi và tại nhà thuốc:
VÔ ĐỊNH-DÂN
Chợ-lớn, Saigon, Phnom-Penh
VAN-HOA
8, Cantonnae Hanoi

AN-THAI

Grand fabrique de
Pousse-Pousse

Gặp khi gió kép mưa đơn,
Dùng xe AN-THAI chằng cơn
cờ gi

Có bán dà cả: Vải, Sám, Lốp
và đồ phụ-tùng xe-tay
N. 2, Rue Nguyễn Trọng-Hiệp
Hanoi

OUVERTURE
LE SAMEDI 14 OCTOBRE 1929

CABINE PROPHYLACTIQUE

du Docteur HY

Ancien Interne de l'Hôpital

St Lazare de Paris

Spécialiste des
maladies vénériennes

Ouverture en permanence
la nuit de 22 heures
à 8 heures du matin

Pour tous soins préventifs contre les maladies vénériennes
(Để phòng bệnh hoa-liệu)

N. 2, RUELLE HỘI-VŨ

là ai. Hút xong, tôi đặt đèn xuống, ngồi lên giường bên cạnh. Hai người ta cũng vừa ngả bàn đèn, cả hai người ít nói cứ chỉ thong thả, chậm chạp. Cố lè tôi lầm. Không có người nào quen tôi cả. Nhìn khỉ như vậy, dì ngoài đường, ta ngả mũ chào một người mà ta tưởng là quen, và đến lúc đi qua rồi ta mới nhớ ra rằng chưa hề gặp mặt lần nào.

Tôi xoay người lại, toàn nằm xuống, bồng một người bên kia ngồi dậy, nhìn tôi như muốn hỏi điều gì. Chậm

lúc vào trong buồng tiếp khách, tôi mới thấy đỡ một mồi một chút.

Tiếng lép lè trên đá hoa. Hưng lờ đờ bước ra, giơ tay cho tôi nắm, rồi thong thả ngồi xuống ghế.

Ím lặng một lúc, Hưng mím cười nhại nhéo, bảo tôi:

— Anh có nhớ hồi tôi mới đến Saigon khép nỗi? Đó là những ngày hoạt động nhất trong đời tôi. Hoạt động và ngày thơ. Tôi cứ tưởng & chờ nào ta cũng có thể đem sự hàng hái của ta truyền cho mọi vật được.

HAI TRANG

Em chán nhà em quá chị ạ !

— Ai lại cứ mỗi lần số chia, tuột cúc là lại phải đến tay em sâu kín chì nhà em khâu !

Của N. T. Lý

Thí dụ.

Thầy giảng : — « mảnh hút » nghĩa là dì không thắc trở về nữa, bặt tăm. Anh làm cho tôi một câu có chữ « mảnh hút ».

— Thầy con sai thẳng nhở dì mua thuốc phiện, hàng nữa ngày không thấy nó về : mảnh hút !

Của T. Hưng

Đã cai chưa ?

Hai anh em bạn lính lâu ngày gặp nhau, một anh hỏi :

— À, thế nào, anh bếp Cận đã cai chưa ?

— Mới được một.

— ...

— Mới cai một nghiệm rượu, còn nghiệm thuốc phiện chưa cai.

Của Võ danh

Trẻ con dời nay.

CHÀ — Ngọc, si cho my đọc truyện « phải nuôi con thế nào ? »

CON — Con đọc dè con thử xem ba có nuôi đúng phép không.

Của T. D. R.

Hà tiễn.

(Chuyện cổ tích)

Con rẽ hà tiễn, được ông bố vợ lại cũng hà tiễn nỗi. Nhận hôm tết muôn mua con lợn tết bồ vợ nhưng lại sợ tốn, liền mua ngay cái tranh lợn lại

vì thiêng. Ông bố tiếc của phản nân với con rẽ :

— Khôn nạn ! muôn biển too con lợn lợn bằng ngàn nào thì vê ngay xống đất có tiền không ! việc gì phải mất tiền mua tranh nua ảnh. Rõ phi của ! ...

Của N. S. Đạt

Ngũ quan.

THẦY GIÁO — Ngũ quan là những gì ?

HỌC TRÒ, nhanh miệng — Là quan mệt, quan hại, quan ba, quan tư và quan nám.

Linh đầm.

L. T. — Ở Hanoi có linh đầm nhỉ ?

X. X. — Không !

L. T. — Linh sen đầm chả là đầm bà là gì.

X. X. — Ờ nhỉ !

Võ danh

Sứa voi

— Tôi có biết nỗi đứa bé uống sứa voi, mỗi tuần lén cắn được năm tần.

— Đứa bé nào mà la thê ?

— Đứa bé, con con voi !

Tài nhí.

THẦY — Tiếng Pháp gọi cái cây tên là gì ?

TRÒ — La planle...

THẦY — Thế thì người trồng cây là gì ?

Làm giàu theo lời Mỹ !

Người Mỹ làm giàu bằng lối giống cây cam, quýt, bưởi, bông v.v
Người Annam muốn theo gương Mỹ thì nên đọc quyển sách :

Giống cây ăn quả

(La culture des arbres fruitiers)

Tác giả Nguyễn Công-Huân, Bắc-kỳ Tham-tá Nông-chính
SẼ BIẾT giống, tiếp, chiết cành, làm cho cây ra quả, trú sâu, để đánh quả không thất v.v... Rất LỢI cho những ai thích lập trại, khai khẩn dần dần và miến huống thù dien vien khi tuổi già.

Sách giấy 226 trang, có 112 hình ảnh. Giá 1p.20 (vì xa thêm 10đ/cuộc)

BẢN TÀI : LIBRAIRIE CENTRALE

Directeur TO VAN-DUC N° 110 Rue du Pont en Bois — Hanoi

Prochainement : 60 Bd Bourgues Desbordes, Hanoi

TRÒ — ... planlon a

Của Grantahe

Không sợ vợ

Ông hội trưởng hội « Bài trừ nạn sự vợ » viết thư cho các hội viên :

— Kỳ hội đồng sắp đến nay xin hoãn lại vì tôi không xin được phép vợ tôi cho đi.

Lý luận trẻ con

ANH (dọa) — Chết, em vừa nuốt phải con sòi trong quả đào.

EM — không sợ ! em vừa ăn thịt chim sẻ rán.

Lý luận lý toét

TOE — Cha ơi, sao cá nó biết bơi ?

TOÉT — Thế mà cũng hỏi, nó ở dưới nước thì nó biết bơi chứ sao.

— Vậy sao người ta cũng biết bơi ?

— Dốt lắm nữa, lúc máy bơi máy có ở dưới nước không ?

Của N.V. Hơi

Chạy chậm lại.

NGƯỜI SOÁT VÉ — Cái vé này là dề di tàu hỏa, không đi được auto-rail, cụ phải trả thêm tiền vì auto-rail chạy nhanh hơn thì phải dắt hơn.

LÝ TOÉT — Ôi chào ! vê ! Ông cứ cho chạy chậm lại ! chạy nhanh chỉ ôi mệt, tích sự gì !

Của N.V. Hơi

TÔI quen Tô vì một sự ngẫu nhiên. Một hôm, tôi với một người bạn đi rong phố ngắm cửa hàng và các cô thiếu nữ. Đến hàng Mắm, bạn tôi bảo :

— Nhân tiện ta đến chơi Tô đi !

— Tô là ai ?

— Tô ấy à ? Một tay khá lắm.

Rồi bạn tôi tả Tô cho tôi nghe : một người khổng khái, sẵn sàng hi sinh cho xã-hội, cho nhân-quần. Nghe bạn nói, tôi muốn gấp ngay dǎng anh hùng ấy.

Chúng tôi rẽ vào cái ngõ con hòn thiu, hai bên mép đường hai giọng nước câu đèn lờ lờ chảy xuống cổng : hàng người siêu-quần thường ngồi đợi thời trong những hang cùng ngõ hẻm như vậy.

Tôi tấp chúng tôi rất niềm nở. Người Tô béo, thấp và lùn, mặt nhô nhô lắn vào trong mỡ, nhưng không thè trong mặt mà bắt hình dong được. Có nghe Tô nói chuyện mới biết là một người có chí khí. Anh háng hái, nhiệt thành, như chỉ muốn đem ngay tài chi ra làm việc cho nước, cho dân, và nói một cách khinh bỉ đến những người chỉ biết có thân mình, ngoài ra không còn bết đến ai.

Từ đó, tôi thường lại chơi Tô, và lúc nào cũng cảm phục cái chí toát của người bạn mới. Anh em thường ngồi nói chuyện với nhau, và đến lúc rượu đã ngà ngà say, anh Tô trở nên bồng bột một cách lạ. Anh nói, hoa tay chém không-khí như ló ra rồng lời của anh chắc như định đóng vào cột, và chúng tôi lặng yên ngồi nghe, tưởng chừng như cái chí quả quyết lòng nhiệt thành của anh có thể xoay trời đất lại được. Nói xong một đoạn

Của Grantahe

CẢM XÚC

Là thi sĩ nghĩa là ru với gió,
Mơ theo trăng, và vơ vâng mây,
Đè linh hồn ràng buộc bởi muôn gãy,
Hay chia xé bởi trăm tình yêu mến.

Bây là quán tha hồ muôn khách dàn;
Bây là bình thu hợp trí muôn hương;
Bây là vườn chim thả hat muôn phong;
Hoa mật ngọt chen giao cùng trái đất.

Bởi giếng mắt dã chứa trời vạn hòn,
Bởi bờ tai nào nghe cản thanh âm;
Cửa vu vơ nghe mãi tiếng kêu thót;
Cửa xanh thắm thấy luôn mầu nỗi sầu.

Tay ấp ngực dỗ xem triền mào lệ,
Nghìn trái tim mang trong một trái tim;
Hè hâm vào giọng nói với lời châm, bèn nghe
Tiếng mơ khóc, lời reo tía nắng đậm.

Không có cảnh mà vẫn thêm bao
Bi trong sân mà nhớ chuyện trên giếng;
Trút nghìn năm trong một phút chờ đợi;
Ngắm phong cảnh giữa hai bờ lá...

Tôi chỉ là một cây kim bê nhỏ,
Mà vạn vật là muôn đá nam châm.
Nếu hương đêm say giây với trăng rằm
Sao lại trách người thơ tình loi là ?

XUÂN DUY

Anh chàng

TRUYỀN VUI

dài, Tô vội ăn ngay nghiến, rồi bắt đầu biện luận bằng bài, và phục thầm anh ta nói nhiều thế m

rút cục ăn vắc nhiều hơn chúng ta.

Tôi nhiều lần thúc giục Tô ra l

đi, Tô vội ăn ngay nghiến,

bắt đầu biện luận bằng bài, và

phục thầm anh ta nói nhiều thế m

rút cục ăn vắc nhiều hơn chúng ta.

Tôi nhiều lần thúc giục Tô ra l

đi, Tô vội ăn ngay nghiến,

bắt đầu biện luận bằng bài, và

phục thầm anh ta nói nhiều thế m

rút cục ăn vắc nhiều hơn chúng ta.

Tôi nhiều lần thúc giục Tô ra l

đi, Tô vội ăn ngay nghiến,

bắt đầu biện luận bằng bài, và

phục thầm anh ta nói nhiều thế m

rút cục ăn vắc nhiều hơn chúng ta.

Tôi nhiều lần thúc giục Tô ra l

đi, Tô vội ăn ngay nghiến,

bắt đầu biện luận bằng bài, và

phục thầm anh ta nói nhiều thế m

rút cục ăn vắc nhiều hơn chúng ta.

Tôi nhiều lần thúc giục Tô ra l

đi, Tô vội ăn ngay nghiến,

bắt đầu biện luận bằng bài, và

phục thầm anh ta nói nhiều thế m

rút cục ăn vắc nhiều hơn chúng ta.

Năm sau, tôi được tin Tô cưới vợ

Tôi lấy làm mừng cho Tô đã có người

LÝ TOÉT

THƠ NHẠI

Nhật ký cảm xúc của Xuân Diệu
Lý Toét, nghĩa là ánh thịt chó
đến đây, và rượu tết cũng mây
chân khéo rằng buộc bởi mảnh giấy.
cháu rõ bởi thịt xôi yêu mến.
là bùi thi hò cho rượu đến,
là bình thư hợp trí ván hương;
mầm sẵn chூ ở mười phượng.
cái mà chén giao cùng lưỡi đậm...
giang mặt ba vành son vạn héc
bởi chỉ đón tiếng bát ăn.
quan tây rún rún bước đi thăm
cửa phủ rất rè lối bao sít
gái tai thưa thấy cai cậu lè,
tay bạc tiền mua chức nghì dâng tim
gà ngô vit với... ngó chim
hoảng hồn khi nghe chuông lắc động.
thêm bùi... lung quan quách nhưng vẫn thêm lè
bồng; trong dài thì nói khoác hồn giờ;
chơi voi, sà lù thì giội lệ đầy vơi.
qua độn cách tài cẩn trọng cẩn cõ
sét chỉ là một cây kim bé nhỏ
phao câu là muôn đá ném châm.
rắng rầm, nêu đang đêm hot lở cổ... đi rầm
oi là? sao lại trách người say là bậy bạ.
XUÂN DIỆU

HUYỀN-KIỀU

chàng Tô

VUI DA TƯỜNG VÂN

rồi lại giúp đỡ về việc gia đình, và mừng
và tôi cho xã hội sắp được một người bằng
thế mà tài ra làm việc.

Từ đấy, Tô trở lên trầm ngâm, ít
nói. Chúng tôi chắc anh đương trú
những việc kinh thiên động địa,
vì thế không dám hỏi anh ta nữa.

Ngày qua tháng lại, Tô vẫn trầm
ngâm trù-tinh, và vợ Tô để được một
trai con müm-müm. Rồi tôi có việc
phải đi xa, không nhớ đến con người
chỉ khí ấy nữa.

Năm nay về Hà-nội ăn tết, tôi bỗng
ngã đến Tô và tin chắc rằng anh
không còn ở đấy nữa, có lẽ đương phiêu
bạt trong một đời mưa gió, hợp với
chí bình sinh của anh.

Tuy vậy, không hiểu sao tự nhiên
hôm vừa rồi tôi lại đến ngõ anh
ở. Ranh hai bên đương cầu bắc hơn
một ít, và đường đi lầy lội hơn xưa,
còn thi cái ngõ hẻm ấy vẫn dang dề
cho bậc siêu quần áo minh đê đợi
thời.

Tô thấy tôi, mừng lắm, cố ép tôi
uống mấy chén rượu ngọt. Anh em
hàn huyên, câu chuyện đậm đà dần.
Tôi mừng khi thấy anh vẫn hăng hái
như xưa. Anh nói về thời thế, giọng
thiết tha cảm động, rõ ra người ruột
gan nung nấu với những vấn đề xã
hội:

Ta cần chung sự, nhau lại

Uớp muối.

MÈ — Hôm nay con đứng sang bên
chú Ba nữa nhé. Em nó ưa minh
đấy.

CỘN — Thế sao me không bao chí
thím mua muối mà uớp cho khỏi rán.

Đồ tiếc!

Mùa hè, vợ chồng ông X. đi nghỉ
mãi ở Sầm-sơn. Chồng lão một vé
khứ hồi và một vé một lượt. Vợ hỏi :

Sao cậu không lão cả hai vé khứ
hồi?

Vì mẹ không biết bơi, ngộ
chẳng may mẹ có sao, thì.. dù tiếc!

Còn Adolf Hae.

Anh hùng.

Anh ơi chính là anh hùng.
Anh ta làm gì mà anh hùng?
Không làm gì, nhưng tên anh
đó là Hàng.

Abat-jour.

Ông Ta-quang-Biển, hướng đài ở
Hae, đi dự Jimorée ở Mool (Anh)
mới về có kẽ chuyện rằng khi ôn đì
có mua ở Saigon ba cái nón lá gồi
giá tám xá một cái. Khi đến Pháp,
ông đê lại đấy, và nhờ một người
quen gởi theo sau. Khi nhận được,
ông rất ngạc nhiên vì phải trả thêm
35 quan tiền thuế và nhất là khi thấy
người ta viết : 35 quan tiền thuế
« abat jour ».

đề mà làm việc. Phải bắt đầu ngay
thôi. Cải tạo xã hội là công việc
của bạn trẻ, của anh em mình.
Kia, mời anh xơi nước đi chứ.

Tô đưa chén nước chè cho tôi, rồi
nói tiếp luôn :

Anh thử nghĩ mà xem, bọn trẻ
chúng ta không làm thì còn ai làm
nữa! Cần phải hành động, cả quyết
mà hành động..

Nói đến đây, Tô nắm tay giơ lên
định đập xuống bàn đê tỏ lòng hăng
hái, nhưng bỗng Tô vội thu tay lại,
cầm chén nước uống. Vừa lúc ấy
cửa hé mở, và chị Tô bước vào, tay
ôm hai bọc giấy to. Chị áo rái ra
ngoài, nói to :

Có xu trả lại năm xu nhanh lên.
Rồi quay lại bảo chồng cõi vé gắt :

Cậu ra đỡ bộ tôi một li. Các
vợ tào mua cũng tuân đấy. Góm!
chợ hôm nay đất quá.

Tôi đứng dậy đỡ lấy hai bọc quả.
Chi Tô trả tiền xe xong, đứng nói
chuyện một lúc với chúng tôi về việc
mua bán. Rồi bỗng nhớ ra, chị hỏi
chồng :

Thế cậu đã bảo dọn ban thờ
chứa?

Chứa.

Chi Tô cau mặt, trong khi Tô cúi
đầu xuống nhìn mũi già.

Thấy vậy, tôi đứng dậy từ cáo.
Ra đến ngoài, tôi bỗng nghe thấy
tiếng trẻ khóc và tiếng chị Tô gắt :

Con, cậu cũng chưa cho nó
uống thuốc nữa. Thật chẳng chờ cậu
được một tí gì cả.

Từ đó, tôi không dám lại chơi Tô
nữa, sợ anh hăng hái nói đến những
việc to tát, quên mất cả dọn ban thờ
và cho con uống thuốc. — TƯỜNG VÂN

VUI CUỘC

NGƯỜI BÁN TEM — Cô nhỡ lại
xem.. múa hè vừa rồi, khi cô dẫu
thuyền ở Sầm-sơn, chính tôi đã cưa
cô thôi.

THIẾU NỮ, đỗ mặt — À.. vắng
phải rồi. Thế thì bấy giờ ông cha
lái một lá tem nán xa, thưa ông.
(The humorist)

Khoe.

BỐ — Đứa bé nhà tôi đã bắt đầu

HOA HỒNG BẢO HOA MÀO GÀ

Một dịp may.

Ông Ta-quang-Biển, hướng đài ở
Hae, đi dự Jimorée ở Mool (Anh)
mới về có kẽ chuyện rằng khi ôn đì
có mua ở Saigon ba cái nón lá gồi
giá tám xá một cái. Khi đến Pháp,
ông đê lại đấy, và nhờ một người
quen gởi theo sau. Khi nhận được,
ông rất ngạc nhiên vì phải trả thêm
35 quan tiền thuế và nhất là khi thấy
người ta viết : 35 quan tiền thuế
« abat jour ».

(The humorist)

Dẽ chịu.

Bà già dại cháu bé năm tuổi lên
giường ngủ. « Cháu năm gần nhé. Gờ
cháu muốn nghe bà kể chuyện cõ
tích không? »

ĐỨA TRẺ hất đầu cõ quay — Bà
ơi, tôi nog thí không a.

— Thế bà sẽ ru cho cháu ngủ nhé.

— Không, bà đừng ra.

Bà phản vâng quá. — Tôi cháu
muốn gì Rõ cháu?

CHÁU bắn — Hay, thế này nhé.
Bà thử dí chõ khác đẽ yên cháu ngủ
xem.

(The humorist)

Phản thường.

CÔ THIẾU NỮ — Một cái tem năm
xá, xin ông.

NGƯỜI BÁN TEM — Kia, cô không
nhận được tôi à?

THIẾU NỮ — Không.

nói được rồi. « Ba, Ba, thằng đã
lên vè, đi làm vè! »

KHÁCH — Lạ nhỉ. Cháu bác mới
được có năm tháng!

BỐ — Thật ra, nó cũ ig không nói
hết được câu ăg. Nó mới chỉ nói đến
Ba, Ba, mà thôi.

(The humorist)

Tại sao?

— Việc gì mà nghĩ ngại thế, hổ
anh bạn?

— Tôi vừa mới viết cho một tờ báo
để hỏi tại sao con gái lúc hốt tôi
người nào cũng nhắm mắt.

— Thế họ trả lời làm sao?

— Họ đòi xem ảnh của tôi.

(The humorist)

T. L. (lược dịch)

PARAITRA PROCHAINEMENT :

ĐÀO MÓ?

Roman documentaire inédit de NGUYỄN VY
EDITIONS LIBRAIRIE CENTRALE
TÔ VĂN-BÚC DIRECIEUR

En vue d'une nouvelle organisation, à partir du 15 Mars 1940,
le magasin et la rédaction des éditions Librairie Centrale
seront transférés au Boulevard Borgnis Desbordes N 60.

Les journaux et revues de France, romans, livres classiques,
et les articles scolaires sont en permanence à la disposition
du public.

TIẾU THUYẾT của KHÁI-HƯNG

(Tiếp theo và kết)

XIII

BRONG luôn ba hôm, ngày nào Nam cũng miệt mài làm việc cho tới gần tối, và đêm nào chàng cũng đi chơi mãi đến một, hai giờ khuya mới về. Nhiều lúc chàng mơ màng tưởng mình vẫn sống đời cô độc ngày xưa, cái đời vô tư lự chàng thường nói, và nay chàng như nhớ tiếc, cũng chỉ nhớ tiếc vẫn vơ thời chư không hể đem so sánh với cái đời hiện dương sống.

Nhưng chiều nay chàng nhận được một bức thư.

Ngay lúc nhau ra công và thấy người đưa thư kéo chuông, tam linh đã báo cho chàng biết rằng đó là thư của Lan. Chẳng hiểu sao, chàng cảm thấy một luồng lạnh chạy khắp thân thể, như khi chàng chợt thất vọng điều gì.

Chàng cầm vội vã cái phong bì, ngẫm nghĩa nét chữ nắn nót của Lan : « Đây là bức thư thứ nhất của Lan từ ngày cưới. » Ý nghĩ ấy khiến chàng hơi lấy làm tự thận, vì chàng nhớ mới năm ngoái khi vừa nhận được thư của vị hôn thê, chàng vội vàng xé phong bì ra đọc ngấu đọc nghẹn, rồi đọc đi đọc lại ba, bốn lần không chán. « Sóng nay ấy Lan có duyên thế ! » Nam mỉm cười nghĩ tiếp luôn : « Nghĩa là ngày nay Lan không có duyên ! » Và mỉm mai tự đáp thêm : « Phải, bao giờ có vợ chưa cưới chàng có duyên hơn có vợ cưới rồi ! » Từ thiên chàng thấy mình tệ bạc với

Lan, và trong vài giây chàng rất cảm động, hồi hận.

Chàng vừa đọc được mươi giòng trong thư, tính tình chàng đổi với Lan đã đổi khác hẳn, trái ngược hẳn, và chàng chỉ còn thấy bùi rủi khó chịu. Vì sau mấy câu hỏi thăm, Lan nói ngay vào chuyện, một câu chuyện dài dòng, lôi thôi, bịa đặt. Mà lời văn của Lan mới kiêu cách, mát mẻ làm sao ! Nam mong biết rõ ngay lỗi mình đã phạm đối với Lan, đến nỗi đọc nhảy từng đoạn để chóng đến cuối thư. Nhưng rồi chàng lại thông thả đọc một lần thứ hai. Lan đã khêu gợi lòng tự ái của chàng : nàng bảo thẳng cho chàng biết rằng Trinh yêu chàng và chàng cũng yêu Trinh. Nàng lại thêm ở mục « Tài bút » : nếu ái tình của hai người quả thành thực thì nàng có thể tự sinh đê hai người lấy nhau, vì đã kết tình yêu thì vợ chồng chỉ còn một cách xử trí ôn thỏa : là ly dị.

Nam không sao không sung sướng tự hỏi : « Minh yêu Trinh ? Và Trinh yêu Minh ? » Một ái tình mới mè, dột ngọt như vừa chiếu sáng tâm hồn chàng « Vô lý ! » Chàng không rõ bao rắng chàng bảo ai vô lý, cái gì vô lý : lòng ngờ vực của Lan hay ái tình mới nhom của chàng. Có lẽ đó chỉ là một câu thốt ra từ nơi tiềm giác. Cũng có lẽ đó là một lời vô nghĩa của lòng sung sướng.

Dẫu sao Nam cũng cau có, gắt gỏng thăm : chàng tự lửa dõi chàng. Dẫu dẫu sự cau có gắt gỏng của chàng trở nên thành thực : chàng thành thực cảm thấy chàng giận

Lan lắm. Và chàng gầy bút giấy ra viết cho Lan một bức thư. Nhưng chàng chỉ dề xong ngày tháng. Đoạn, ngồi bần thần ngẩn ngơ.

Sau một lúc lâu chàng bỗng bật cười lên tiếng và viết tiếp : « Lan, vợ yêu quý của anh ». Thoạt đầu, trong lúc tức bức, — tức bức giả dối, — chàng đã định dẽ vẫn tắt :

« Lan. Nhưng chàng kim ngay lại và tự nhủ : « Như thế, phỏng có ích gì ? » Rồi chàng định viết cho Lan một bức thư, lời lẽ tíc ực nồng nàn âu yếm, tuy vẫn có giọng mắng trách, — cũng mắng trách âu yếm.

Vì chàng vừa chợt thấy mình có lỗi, có tội với Lan. Khi người ta có tội với người yêu, thì chả còn cách chuộc tội nào mẫu nhiệm bằng nói với người yêu những lời nồng nàn âu yếm. Nói có lẽ còn hơi khó, người yêu có thể thấy mình lúng túng, nhưng viết trong thư thì còn sợ gì ngượng tay nữa, cứ việc moi óc tìm những chữ hết sức dịu dàng, hết sức thương mến, nhưng tinh tinh hết sức cảm động, hết sức thành thực.

Nhưng thư vẫn không dì xa hơn được một giòng nào. Lại vừa gấp giờ ăn Tôảng nhỏ vừa ra mời, chàng vứt bút đứng dậy liền : « Bè tôi nay tinh mich viết dễ hơn »

Quả nhiên ăn xong, Nam lại ra bàn viết ngồi đăm đăm nhìn tờ giấy trong khung ánh sáng vuông của chiếc đèn có chụp xanh bình kim từ tháp không ngon. Mãi sau chàng mới quả quyết nghĩ thăm : « Đây này, ta là một nghệ sĩ. Và thiên tiền thuyết ta soạn đến một quãng khổ khán, tên một tình thế khổ khán ; vợ ngờ vực chồng có ngoại tình. Bây giờ ta phải khéo người chồng gửi một bức thư cho vợ đê tỏ rằng vợ đã lầm, đã ngờ vực vô lý, đê bộc bạch những tình tinh tốt đẹp, ngay thẳng thành thực của mình. Mình không thành thực, thi cần gì ? Sự thành thực có vẻ rất già dối, trái lại sự giả dối có khi đầy vẻ thành thực. Mà bây giờ thi minh chỉ cần đầy vẻ

thẫu thực. »

Ý nghĩ ấy làm chàng cười ngất. Rồi chàng viết thư áo thoát. Từ tưởng, nó kể tiếp từ tưởng kia đến mau hơn là ngồi bệt chạy soán soát trên giấy. Nhưng chàng bỗng ngừng lại siu một câu mà chàng chợt thấy không xuôi, câu « em ngô vực Trinh, thi thực tội nghiệp Trinh ! » Chàng cho câu ấy au yếm quá, au yếm đối với Trinh, cố nhiên. Vì chàng tự nhủ : « đó là một gáo dàn ruồi vào đồng cùi đương cháy !... Hơn hết là đừng dả động gì đến Trinh ! »

Nam vừa xóa câu của mình vừa thi thăm trọng trí : « Không dả động đến Trinh. » Chính lúc ấy chàng nghĩ đến Trinh nhiều lắm, nghĩ đến với tất cả tình âu yếm. Và chàng thôi viết dẽ nhin theo dàn mồi xanh khiêu vũ dưới chụp đèn, trong ánh sáng, mà mơ mộng tới Trinh. Chàng thấy hiện trong ký ức sáng sach hình ảnh cô thiếu nữ tươi trẻ, xinh đẹp, nhất là ngày thơ, ngoan ngoãn. Chàng nhớ lại những lời nói của Trinh, những cử chỉ của Trinh. Và thấy Trinh hoàn toàn.

Chàng với mím cười tự chế riếu : « Hoàn toàn ! Trước kia mình cũng thấy Lan hoàn toàn. Nghĩa là các cô thiếu nữ thì có nào cũng hoàn toàn. Chàng thấy này ra một ý tưởng : « Hay họ chỉ hoàn toàn trong cái đời thiếu nữ... Nếu quả thế thì mình đã phạm một tội nặng lắm : làm cho Lan mất hoàn toàn ! » Chàng cười vui thú và đứng lên đi dì lại lại trong phòng. Gần nửa giờ qua, tiếng giày cồm cộp như thu lấy cả trí nghĩ. Bỗng chàng ngừng lại cầm tờ giấy nhầm đọc một lượt, rồi vò ra vứt xuống đất. Đoạn chàng di thay quần áo để lên phô. Nhưng mặc xong quần áo, chàng lại cởi ra, thay quần áo ngoài. Chàng bao khoán khò khò chia mà chẳng muốn tìm hiểu vì sao.

Đêm ấy Nam loay hoay tròn trọc mãi khuya mới ngủ được.

Sáng hôm sau Nam dậy muộn. Vì thói quen chàng nghĩ qua đến mọi việc phải làm, ra xưởng dạo bao thư mấy câu rồi đi ăn sáng. Chàng phải dem hết nghị lực ra mới giữ được tâm trí khỏi lớn vùi đến Trinh. Chàng cho thế là mơ mộng bão huyền, là vô lý, là trẻ con.

Dùng qua loa cốc cà phê sữa uống vội vàng, rồi dì mặc quần áo lên phô. Chàng cũng không dính dì đâu. Mãi lúc qua hàng Trinh, chàng mới biết rằng chân chàng đã đưa chàng đến thẳng đó. Chàng kinh ngạc và không hiểu minh kinh ngạc thực bay vò kinh ngạc. Nhưng chàng cũng tiếc vào hàng.

Trinh ngồi rέo phản,ска người kêu sau hàng quả. Cảnh tượng

Nam thấy qua mắt và thân mật
lâm. Trinh cất giọng trang nghiêm
hỏi dùa :

— Ông mua gì à ?

Nam cười đáp :

— Cố bán cho tôi một lạng miến.

Rồi nhìn vào phía trong hỏi :

— Cậu đi vắng à ?

Làm như mình cốt đến chơi Kế.

Trinh đáp :

— Cậu em đi dạy học.

Nam không giữ nỗi vui mừng, và

vẫn vui hỏi lại :

— Ông dạy học ?

— Vàng đi dạy học. Để anh quên
rằng thầy em dạy về ở trường...

— À phải, tôi nhớ rồi, anh Kế

dạy ở một trường tư... Ủ nhỉ !

— Vậy anh chỉ cốt đến chơi với

cậu em ?

Câu hỏi như có vẻ khiêu khích.
Nhưng Nam giữ giọng bình thản

dáp lại :

— Thị nhiên ! Chẳng lẽ tôi đến

mua miến !

— Chị vắng nhà, thì anh đã mua
miến cũng chẳng sao, nếu anh thích
ăn món của sào miến.

Nàng như chợt nghĩ đến Lan :

— À chị Lan đã về chưa, anh ?

— Về dã lâu !

— Chị về Hà-nội rồi, thế mi...

— Không, về Quảng Yến ấy chứ.
về nhà Lan kia chứ ! ... À, có câu
chuyện buồn cười quá...

Nam ngừng lại, bén lên nhìn
quanh. Trinh lơ đãng hỏi :

— Có chuyện gì buồn cười thế ?

Nam coi như mình đã tiến rồi
thì không thể lùi được nữa ; kỳ
lục ngay từ đêm hôm qua chàng
đã có ý đem bức thư của Lan phô
với Trinh. Chàng lặng lẽ mở ví lấy
bức thư đưa cho Trinh và nói :

— Nay Trinh xem Lan có vô lý
không ?

Rồi chàng đứng ngầm diện mạo
Trinh trong khi nàng chăm chú
đọc. Chàng kinh ngạc vì thấy sắc
mặt Trinh không thay đổi. Nàng
thần nhiên — hơi lạnh lùng nữa —
trả lại Nam bức thư :

— Vàng vô lý thực !

Nam nhìn Trinh hỏi :

— Sao lại có thể thế được nhỉ ?

Trinh nhắc lại :

— Vô lý thực !

Nam thấy mắt nàng ứa lệ và
không hiểu nàng cảm động hay
cảm giận. Bỗng nàng cất giọng sừng
sộ bảo Nam :

— Cả anh nữa, anh cũng vô lý
notted ! Sao anh lại đưa thư ấy cho
em xem. Vàng, anh vô lý lắm, vô

lý lắm.

Nam quả thấy mình vô lý thực.
Ai lại đưa thư riêng của vợ cho
bạn vợ xem bao giờ, nhất trong
thư người bạn ấy lại bị vợ ngờ vực.
Chàng thấy là tâm của chàng rõ rệt
quá. Và chàng nói li nhí :

— Xia lỗi Trinh.... tôi xin lỗi
Trinh nhé.

Nương Trinh đã cười, cười nức
cười rồ, khiến Nam lo lắng đúng
nhìn.

— Kẻ thù anh cũng chả có lỗi gì
Có lẽ đứng trước thái độ da ngang
và ghen tuông của chị, anh rối trí,
chẳng biết nghĩ sao, nên đến
vấn kẽ tôi, vì tôi vẫn da mura, ai
chả biết thế phải không ?

Nam vội vui lấy :

— Chính thế đấy.

— Anh vẫn kẽ tôi thì tôi sẽ giúp
anh. Nhưng chính anh đã nghĩ ra
kẽ gì chưa ?

Nam lạnh lùng :

— Còn phải nghĩ kẽ gì nữa. Tôi

không được.

— Vậy làm gì mới được ?
— Anh phải thân đi Quảng-yên
đón chị Lan về.

— Đi Quảng-yên ?

— Chú sao !

— Còn công việc của tôi ?

— Công việc gì kbàn cấp bằng
công việc này !

— Bằng công việc di đón Lan về ?

— Hắn chứ !

Trinh thông thả nói tiếp :

— Vì hạnh phúc của anh và của
Lan & cả dò

Nam quay nhào ra phia đường,
nói :

— Tôi không ngờ Lan lại khó chịu
đến thế.

— Anh không nên ngờ. Đầu bà
con gái chả ai là tránh thoát cái
vòng ghen tuông.

— Nhưng ghen bóng ghen gió...

— Gien nào mà chả là ghen bóng,
ghen gió ? Nếu sự có thực thì đã
chả ghen.

Nam cười :

— Cô làm như cô thạo khoa tâm
ly lắm.

Trinh ngắt lời, hỏi :

— Mấy giờ có xe hỏa ?

— Một giờ.

— Vậy anh về ăn cơm đi, rồi ra
ga thì vừa. Thời, anh về ngay không
lại nhở tàu. Nghe nói anh hay nhở
tàu lắm kia đấy.

Lúc bấy giờ có khách vào mua
hang. Trinh quay bảo Nam :

— Thời anh về nhé !

Rồi nàng ra tiếp khách đê mặc

Nam lui thủi ra phố, gọi xe.

Buổi trưa, chàng ăn xong, ngồi
ngáp hoài. Chàng đã nhăng quên
câu chuyện ban sáng và định đi
ngồi một lát.

Bỗng ở công có tiếng chuông.
Chàng nghe ngay đến Trinh và chạy
ra biển. Quả Trinh đứng công gọi :

— Anh ăn cơm xong rồi phải
không ?

— Xong rồi.

— Vậy đi !

Nam hỏi lại :

— Đi à ?

— Chú còn gì nữa.

— Thì có hấy vào đây đã !

— Không, em không vào.

Chẳng được đứng Nam phải ra
công, Trinh thân mật bảo chàng :

— Anh nên nhớ rằng Lan đương
ghen. Em vào không tiện. Nhỡ dẫy
tớ anh nó mách Lan thì sẽ chẳng
ra sao. Vậy anh sửa soạn mau
mau lên, em chờ anh ở ngoài phố.

Dứt lời nàng đi thẳng, mặc lời
mời mọc của Nam. Nam dành sắp
va li ra đi : chàng lo sợ vơ vẫn rằng
nếu do dự không đi thì sẽ bị Trinh
coi thường.

Ra phố Yên Phụ chàng thấy
Trinh đứng bên bài cái xe. Nàng
cười nói :

— Ủ có thể chứ ! Đây, xe em thuê
rồi, Đì thôi.

Tới ga đầu cầu, nàng giục Nam
vào lấy vé và nàng dặn :

— Nhớ lấy khứ hồi, nhé. Đi hạng
ba rồi lúc về Hanoi di chuyển
thường đê lên ngồi hạng nhì cho
được vắng vẻ.

— Cần gì vắng vẻ !

Gọng Nam hơi gắt gỏng. Nhưng
giọng Trinh vẫn dịu dàng.

— Cần lầm chứ !

Lúc lên xe hỏa, Nam cảm động
bảo Trinh :

— Trinh tốt lắm, mà ngoan quá.

Trinh cười buôn dấp :

— Nghĩa là nếu anh không lấy
n้อง Lan thì có lẽ thè nào anh cũng
đã lấy em, phải không ?

Nam yên lặng giơ tay Trinh
thẳng thân mạnh mẽ bắt tay chàng
ra hand với một người bạn trai.

Xe huýt còi chạy. Trinh không
nhìn theo nữa, vội vàng bước vào
trong ga.

Nam ngồi xuống ghế, vui vẻ ngồi

— Chuyến này về Hanoi mình
phải về Lan và Trinh trong cùng
một bức tranh mới được. Đó là một
diện kẽ khiến Lan hết ghen và nhất
là khiến mình hết vô lý.

HẾT

KHAI-HUNG

SAU TRUYỆN « ĐẸP »

SÊ BĂNG:

BU'ÓM TRẮNG

của NHẤT-LINH

« H AL MUOI TUOI »

Một cuốn tiểu-thuyết
mới ra. Tác giả nó là
một người có cái tên hay hay :
Kiều thanh Quế.

Nhưng đọc xong sách, Kiều thanh
Quế lại hóa ra Kiều... thanh Cửi.

Cái thanh cùi nó muôn hóa ra cái
thanh Quế.

Nói thế để chế riêu cái văn trong
cuốn sách này.

Giờ tinh cùi một trang đọc chữ :

— Nửa giờ sau « cảnh địa ngục » ấy
trả lại cho thành phố Saigon một
tổng lai chưa chát của xã hội Việt
Nam về mai hậu. Tương lai ấy là
Lâm. Là một tuổi hại mươi có những
ba bằng cấp phong tình, nó ký nhận
mang đủ ba chứng bệnh kín...

Lại đọc thử một trang nữa :

— Nàng nhìn người dì già mà
không giấu được hai giọt nước mắt
thương xót. Lưng nàng trong trang
của nàng với mở cửa (1) cho (...) cho
các mầm bắt chánh chui vào mọc rẽ
(1) Qua một trèn vong mà mở về
nhon sah quan, nàng đâm ác cảm
với cuộc đời làm công.

Rồi lại một trang khác :

— Vì & đây, Epicure thường nghe
nát raga sám banh lung nô; Eros
thường nghe chiếc giường Hồng
Kông run chuyển theo nốt & nhạc
diệu ái-linh; cung như lử thàn
thường khảng khấp sau những tiếng
sóng lạc nô vào các quả tim sỉ, bắn
máu tươi vàng ra lang lóe, trong lúc
nàng ký nứa swamp, đội lốt mây
mươi đời của Antinéa, Bao-lý, Đái-
ký, hắt ra những tiếng cười sang
sảng và ghê rợn...

Vân vân.

Một tí Lê văn Trương công với
đôi chút Trương Tửu, pha thêm
mấy thia trét lý dè kiếm cùng với
một vài mồi từ trường xã hội kiều
giác ngộ, thế là thành một cuốn
sách dày.

Một cuốn sách vét ra với « tất cả
hàng hái, u buồn, hoài ngãy của
tuổi hại mươi » và tất cả những
món tội vừa kể.

Một cuốn sách « khởi thảo khi
tuổi hai mươi mới bắt đầu : cảo
thành lúc tuổi hai mươi đã làn lại »

Một cuốn sách của - tuổi hai
mươi, chử sao.

Một việc lão bạo của tuổi xanh.
Được rồi.

Bây giờ ông Kiều có thể bắt đầu
đứng đầu.

Đầu cuốn « Hai mươi tuổi » có
một bài tựa : « Tôi viết » Hai mươi
tuổi.

Bài tựa ấy gồm có những đoạn
tự tưởng đáng chú ý. Đây :

— Tôi không viết sách bao giờ. Tôi
chỉ viết là khi nào thấy cần trai bị
ám ảnh bởi một sự vật, thần trí
thắc mắc bởi một đòn khóc.

Câu nói chân thực, đáng trọng
và đúng theo lâm.

Nhưng đó là lời của Pierre Loti.

Với lại tôi cần phải nói nhỏ với
các bạn (lời tác giả « Hai mươi
tuổi ») :

TIN VĂN... VĂN của LETA

Làm một nhà đạo đức, là không
phải thay đổi lý suông — một đứa già
đổi có thể làm được thế — là cũng
không phải nóng giận xẳng! Nhà
đạo đức là nhà văn là cảnh đời như
hết... Chẳng là chỉ việc nghĩ nhanh,
nếu chúng ta có thể, và nói những
diễn chúng ta nghĩ.. vân vân... vân
vân...

Đó nhé! (vẫn lời tác giả) Tôi đã
nói với các bạn lối cũ rồi.

Tôi đã nói tất cả?

Đâu nỗi!

Cái đoạn mà tác giả « cần phải
nói nhỏ » với chúng ta kia là của
Paul Bourget đấy! Tác giả cũng
nhận thế kia mà!

Bài tựa công phu này, còn một
đoạn tự tưởng nữa :

— Nhà văn Việt-nam nên ăn hình
vào (...) đây lòng mà nghe ngóng,
mà dò hỏi... Rồi những diễn khảo
sát ấy, nhà văn lấp trái tim mình
mà dong, lấp khôi óc mình nà do,
lấp ngoài bút mình mà ký thác thành
thự...

Rồi chớp nhéo, rồi máu sôi,
rồi ôm giục, rồi tiếng thanh la,
rồi tiếng vỗ ngực... rồi tiếng thùng
rõng kêu với tiếng trống...

Cứu tôi với! Cứu tôi với! Ông
Huynh Hoang Lê văn Trương kia
kia!

Cái chính cần kíp.

Thường thường, một câu in lầm
tên bao, người đọc vẫn hiểu và
thầm chửu được ngay.

Nhưng vừa rồi, trong mục này,
tôi già in cung tim được cách in
nhầm rất giỏi. Người đọc dù không
nóp lết súc cũng chẳng hiểu câu
văn nói những cái bí mật gì.

Câu ấy đang lẽ thế này :

« Có một cách định giá nốt bài
cuốn « Lời thay » gần đây :

« Bảo lấp trong chiếc quần dài : một
cái áo pardessus ;

« Sợi thon thót của quả tim non :
một bộ áo rét » v.v.

Vậy mà nhà in sếp lộn một cách
kỳ thú, đến nỗi chính người viết
cũng phải kinh ngạc, suy: nứa ngờ
rằng mình mặc bệnh điên.

Quả thực thế, giá trị một cuốn
văn bây giờ, đối với mấy nhà văn

chưa biết cầm niay cán bút, chỉ
là giá tiền cần sắm, một bộ áo cần
may.

Sự kích thích của bọn văn
nhân cũng chỉ là sự cần dùng
đó. Ông A thấy bộ Âu trang đã cũ,
ông B còn hiếu sự ấm áp của một
chiếc áo phủ ngoài, ông C phải sắm
một bộ hàng mới cho người tình...
Được rồi. Mười ngày cầm cùi, hơn
một trăm trang giấy bị bôi chữ,
một cái tên kêu cho câu chuyện;
thế là một vài tác phẩm nữa thành
hình.

Nhưng đó là một cái hình tro
trên làm sao! Một sự nghiệp văn
chương non nớt, thiên can, tao tác
bởi một tri thức cùm cõi và một
thú tài nghệ bất lương.

Nhưng họ không cần!

Họ đã có những nhà xuất bản
hán thuốc phong tình đón lấy.

Tôi đã nghe thấy hàng văn sĩ ấy
và hàng xuất bản già ấy nói lên
những câu khoái trá này :

— Bagy sách in ra chay lầm. Người
ta đang ham đọc. Thật thiếu sách
cho họ đọc... Hết có sách là có người
đọc.

Thế là họ về hùa nhau quảng
cáo, xuất bản, thu tiền của công
chúng, và cười thầm với nhau.

Tin Mới có vẻra được đều đều rồi.
Máy quay không hay mắc khớp
nữa.

Ông Ngô Ma Bùn và ông Hoàng
Ma Lan có vẻ phiền lòng.

TẬP KIỀU

KHANG

Người mù túc cảnh. — Rêng
minh minh biết có xuân là gì.

Cũng được chứ sao

Phải, chẳng sao đâu... chỉ có vẻ
lè nhè, gào gào làm sao ấy.

Cứ làm đi! đừng nhiều lời lảm.

Hay có nói, thì nói những câu là
lạ, hay một chút. Chẳng hạn những
câu khác hẳn cái lối thế này :

« Tin Mới lấy câu « Nhật tân,
nhật nhật tân, bực nhật tân » làm
châm ngôn... »

Nhật tân, nhật nhật tân, bực
nhật tân!

— Hừm !...

Coi chừng đấy! Cứ nói giọng
nhật và « nhật tân » ấy hoài, không
khéo lại theo cái vết một lờ báo đó
nào... Không khéo lại thành : tạp
piền lù, tạp piền lù, rồi lại tạp piền
lù nữa

Vì cứ i mì tạp piền lù ấy đã bảy
thường thiêng trong Tin Mới ở
những đoạn văn chẳng đặt tên.

Một thí dụ :

— Buổi seng núa xuân, ánh cát
vắng đồng rực rỡ, sốc cát như van
đua tới tận gó ém nẹ phát pho.

Giai lục, các công tử vương tôn
đang dập đầu xe ngựa như phô vể
thanh lịch với xuân thì bên sông
Cháu cảnh viễn Phù-lưu thành Thiên
tân, công nữ Hoài-án đang hồn các
chàng trai-má áo xanh những bần
dần ly hàn...

Có bay không?..

Người ta nói hình như ông Phú
chẳng buồn nghĩ đến việc
những lờ báo đó... Nhưng lờ
tôi !

Được lắm.

Nhưng...

Nhưng Tin Mới thêm những lời
bản.

DÀ CÓ BẢN

THƠ' THƠ'

Gia o \$68

IN

RẤT

ĐẸP

CUA XUÂN DIỆU

Và do ông Việt-Thanh viết!
Này, ông Việt-Thanh à, nói những
chuyện khác đi nhé... Hay là ông
đã báng cho chúng tôi xem, thô
hơn.

CÓ CÚNG MÓI ĐÚNG ĐÁU GIÓ

I

Thùa sơ sinh

È con người là
cũng chậm tri
khôn thêt.
Chẳng thế mà
trái bao nhiêu
thêt kỵ mới tìm
ra được một
câu hơi có
nghĩa lý một
tí; câu ấy là :

« Người ta sinh ra là có quyền
làm người. »

Câu triết lý rẽ tiền ấy, bây giờ
không cần phải thông thái lắm
mới hiểu được, nhưng bồi còn
chế độ nô-lệ, thi hẳn có nhiều
người cho là một câu ngụy biện,
vô giá trị. Vì hồi ấy, người nô-lệ
vẫn có thê coi như một con ngựa
kéo xe, một con bò cầy ruộng
hay một cái tủ bày trong phòng
tiếp khách. Và như thế, nô-lệ
cũng phải cho là danh giá lâm
rồi, vì người ta vẫn có thê coi
minh như con rồng hay như một
con rùa được.

Bây giờ không đến nỗi như
thê nữa. Người ta đã được luật
pháp bênh vực cho chút đỉnh.
Sinh ra, là được ít quyền hạn rồi,
sinh ra, là được nhập vào xã hội,
được bắt đầu làm người.

Sinh ra có quyền lợi đã dành,
cứu sinh ra cũng thê có quyền
lợi nữa. Lúc còn nằm trong bụng
mẹ, người ta cho rằng đứa bé
cũng là một người; thí dụ nếu
cha mẹ nó chết, thì tuy nó chưa
ra đời, nó cũng có quyền hưởng
gia tài như các anh nó. Nhưng
không phải đứa bé nào nằm
trong bụng mẹ cũng có quyền
ấy; nếu có khôn, thi nó phải lọt

Toe ! bốn hào đầy, chạy
mau di mua cho tao 2 hào thịt
và 2 hào rượu, còn bao nhiêu
cho mày để ăn kẹo.

lòng mẹ ra dù ngày dù tháng, và
cố sống một ít giờ mới được.
Nếu bà mẹ sinh ra đã chết rồi, hay
nó sinh ra mà không thể sống
được, như những đứa bé đẻ non
qua bay những quái thai chết
ngay lúc cắt rau, thi nó không
mong gì còn có người kế tự.

Nhưng làm thê nào dè biết đứa
trẻ sinh ra đã chết rồi hay còn
sống một vài phút, một vài giây
rồi mới chết. Người ta cũng đã
nghĩ lung về vấn đề khó khăn
ấy và đã giải quyết một cách rất
khoa học: chỉ có việc đem cất
phôi đứa bé vào một chậu nước;
nếu phôi nó nổi, thi đứa bé đã
thở, nghĩa là đã sống; nếu phôi
chìm, thi là nó đã chết từ trong

bụng mẹ. Ấy đấy, thở can hệ là
dường nào; thở một giây đồng
hồ cũng đủ làm người rồi; vậy
khi lọt lòng mẹ ra, các cậu bé
nên thận trọng về chỗ ấy.

Các cậu bé còn nên thận trọng
ở các chỗ khác nữa. Các cậu nên
nhớ rằng ra đời không phải chỉ
có việc oe oe khóc là đủ. Đã dành
rằng đó là một bồn phận thứ
nhất của các cậu, nhưng các cậu
không nên quên bồn phận thứ
hai: chọn nơi mà sinh ra. Vả
nếu lúc đó các cậu còn bé chưa
chọn được, thi cũng nên van
thầm các bà mẹ chọn hộ cho.

Vì, ở Đông-duong ta, chốn
sinh cũng có đôi chút can hệ.
Nếu bà mẹ ở Hanoi, về nhà
thương Cổng-Vọng thuộc đất bảo
hộ năm, thi con sinh ra là người
Annam, lẽ tự nhiên rồi, nhưng là
người Annam đặt dưới quyền
bảo-hộ Pháp; trái lại, một bà ở
nhà quê vào Nam-kỳ, thuộc địa
Pháp, hay lên Hà-nội, một nhượng
địa Pháp, dè dẻ thi con
cũng là người Annam, nhưng là
người Annam thuộc dân Pháp.
Mà thuộc dân Pháp với dân bảo
hộ Pháp quyền lợi có nhiều chỗ
khác nhau, vì luật pháp áp dụng
khác nhau hẳn.

Xem đó thi chốn sinh ra có
anh hưởng đến cả một đời người,
và vì thế, có thê gọi là khá quan
trọng được. Thí dụ bà mẹ nào
muốn cho con về sau có việc
phải ra trước tòa án (tay thi cứ
việc lên đê ở Hà-nội, Hải-phòng

bay một nhượng địa khác; còn
bà mẹ nào muốn cho con về sau
được hưởng cái quyền ra trước
các tòa Nam-án, thi nên về đất
bảo-hộ mà gở dạ. Có lẽ cũng vì
thê nên người ta mới có câu:

Chim khôn đậu nóc nhà quan
Me khôn tìm chốn cho con ra
dời.

Đã ra đời rồi, thi con người i ti
hon kia có những quyền lợi gì?

Có quyền sống, lẽ tự nhiên như
thê. Ngoài ra, còn có quyền nhập
tịch vào làng người; nghĩa là
quyền có tên, có họ, quyền có
một tờ giấy chứng thực rằng
mình đã ra đời đấy, và vò số
quyền khác nữa.

Tờ giấy chứng thực kia là tờ
giấy khai sinh. Những ai phải
khai. Cậu bé còn nhỏ lắm,
không dùng được quyền của
mình. Vì thế, nên luật pháp bắt
những người có mặt bên cạnh
người mẹ, thường là người bố
hay thân nhân, phải ra khai ở
phòng sinh tử giả thú. Nếu là ở
nhượng địa, thi phải khai trong
tám ngày, nếu ở đất bảo hộ, thi
được nhiều thi giờ hơn: những
một tháng. Tại làm sao lại được
một hạn khá dài thế khi người
Pháp chẳng hạn, chỉ có ba ngày
để khai sinh cho con? Hắn
không phải là vì ta bận việc
nhieu hơn người Pháp, it thi giờ
rồi dè làm trọn cái bồn phận nhẹ
nhàng ấy. Bảo là vì luật pháp
biết tính người Á-dông hay chay
lười, thi có lẽ đúng hơn. Nhưng
chay lười thi cũng phải khai vì
quên đi không khai thi có lỗi, bị
phạt tiền, và nếu khai man,
không đúng sự thực, thi còn bị
tù tội nữa là dâng khắc. Không
nhưng thê mà thôi. Muốn giữ
quyền lợi cho các trẻ một cách
chắc chắn hơn nữa, luật pháp
bắt người di khai phải kèm ha
người làm chứng, rồi lúc đến
trước mặt hộ lại, cả mấy người
ấy đều phải ký nhận rằng được
biết đứa bé mới dè kia sinh ngày
nào, là con trai hay con gái, tên

mẹ tên cha là gì hay là không có
cả mẹ lẫn cha. Và nếu người nào
cũng không sợ tù tội quên mất
không khai sinh cho đứa bé, thi
đến ngày tòa án cũng phải lên
vụng án thay giấy khai sinh cho
nó được mân nguyện. Cái quyền

có giấy khai sinh ấy, đứa trẻ nào

cũng có hết, cả đến những đứa

con bô hoang, vứt ở dãu đường

hay trong bụi rậm. Đối với những

đứa bé vô duyên ấy, hễ ai trông

thấy là cũng bỏ buộc phải dem

nó trình phòng hộ-lại; hộ-lại sẽ

biên rõ nó mặc những quần áo gì,

cầm những đồ chơi gì; dè về sau

may ra mẹ nó nhận được né

chặng, và đặt tên cho nó nữa.

Còn những đứa trẻ nào mẹ nó

vô tình dê nó ở ngoài cõi, thi dù

như sang chơi tinh Đông-hưng

bên Tàu chẳng hạn, rồi giờ dê

dẩy, thi đến lúc trở về nhà, cha

mẹ cũng phải dem khai sinh cho

đứa bé trong một hạn là tám hôm

kè từ hôm trở về.

Ngoài ra, hễ có điều sai lầm

gi trong bản khai sinh, tòa án

bao giờ cũng sẵn sàng dè

lên án

sửa chữa đi cho đúng sự thực.

Xem như thế mới biết luật

pháp bênh vực quyền lợi của con

trẻ thận trọng và chu đáo đến

nước. Nếu các cậu hay các cô

bé sơ sinh mà hiêu biết, thi

ít ra cũng cảm động đến chảy

nước mắt. Nhưng không biết

cũng là may, vì nếu các cậu các

cô biết cảm động mà khóc thê

thì người lớn chỉ cho là các cậu

các cô khóc đòi bú mà thôi.

TƯỜNG-VÂN

Gồm có những bài chọn lọc
trong MÃY VÂN THO tập
trước, và các bài thơ sau.

Hai tập hợp làm
một quyền

Có in riêng những bản trên
giấy qui, dành cho những bạn
 yêu sách đẹp, đặt tiền trước.

(Xem Ngày Nay kỳ sau)

SẮP XUẤT BẢN

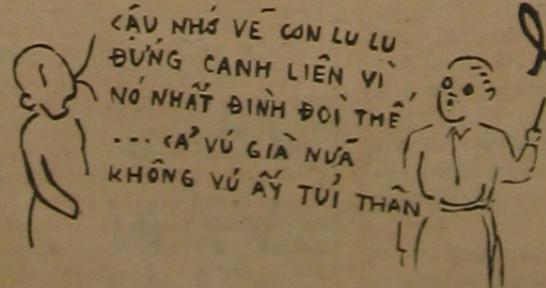
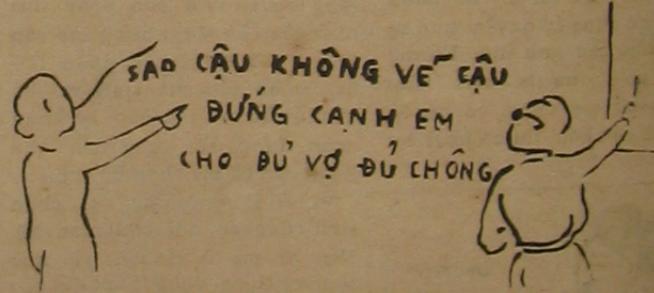
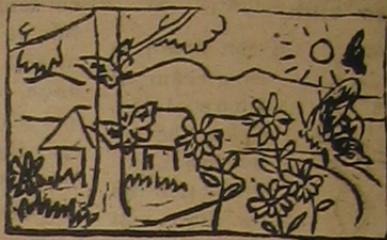
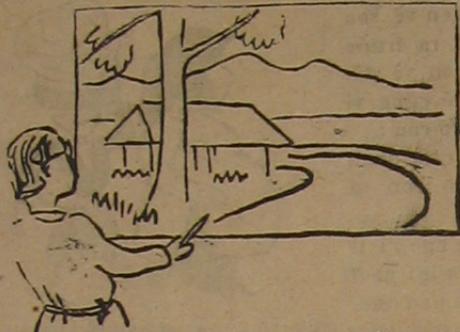
MÃY
VÂN
THO'

của THẾ-LŨ
(Tập mới)

Một họa sĩ có tinh nè vợ

của ĐÔNG-SƠN

kết quả

SÁCH

« Nước mắt người đàn bà »

NÓI rằng ông Vũ Trọng Can là một nhà văn kém cỏi, một người trí thức hẹp hòi, tức là chẳng nói được điều gì mới lạ.
Sự kém cỏi và sự hẹp hòi của ông Can, ai chẳng biết?
Duy chỉ có một người lấy thế làm

lập.
Ấy là ông Vũ Trọng Can.
Đọc xong một cuốn « Văn » (xin lỗi) của ông Can, người ta thường bức bìnhほ :

— Quái ! Tiết này mà cũng dám cho in thành sách nhỉ ?

Nhưng nếu không dám cho in thành sách, ông Can đã hiểu rõ chân giá trị mình.

Cái chân giá trị ấy là... chẳng có giá trị gì ráo !

Bởi ông không ngờ thế, cho nên người ta phải thấy một cảnh tượng không đẹp mắt.

Người ta thấy bao nhiêu sự thấp kém của ông Vũ Trọng Can chen chúc nhau lẩn lướt ra đời. Chúng nó lởn sặc ra thành trâm thành nghìn. Chúng nó ăn mặc những bộ mā chung chạc, hiền lành. Chúng nó rải rác ở khắp phố phường và mang cái tên vẩn hoa là : tiều thuyết.

Ngoại tình(tiều thuyết); Nắng hanh vang (tiều thuyết); Sự động cõi của đàn bà (tiều thuyết). .

Và mới đây, Nước mắt người đàn bà (tiều thuyết), là chứng cứ cuối cùng ra đời : Ra đời để nhắc lại, thêm một lần, cái bất tài của người làm tiều thuyết đó. Tôi đã toan viết : người họ làm tiều thuyết. Nhưng cả đến tiếng thơ đáng khinh này cũng dấy nỗi lên. Đem gán nó cho ông Can, nó lấy làm trc lầm. Vì thơ tức là kẽ ít ra cũng có sự quen tay, cũng biết lấy cái thuần thuộc, có khi cái khéo lé : để pô bát công trình cho vừa mắt. Không có tài cũng có nghệ, đó là sự thành công của những vân sỹ bậc dưới trong làng văn

Ông Vũ Trọng Can chưa bao giờ được bắc dưới đó.

Nó : mắt người đàn bà của ông Can không tả cái chí chí hết. Hay là có Nó tả những cái ngữ ngô phi thường.

Sự ngữ ngô của những nhân vật câu chuyện.

Sự ngữ ngô về cách phô diễn, về cách dàn xếp, về cách nhận xét tâm lý, về cách diễn đạt những ý tưởng.

Tóm lại, sự non nớt, sự thiêng cận của ông Can.

Đây, một đoạn nói về cô Hồng, một cô gái mới :

Nàng có học chút ít, nhưng chưa qua bậc sơ-dâng, chẳng may (1) lớn tuổi vào ngay thời kỳ Hanoi có phong trào « áu hía » nên năm dã hiểu làm nghĩa chèo gáy mới ». Vì ảnh hưởng cái « lập quán » của... tiều-thuyết (1) và của bọn trai vô hạnh thường lang-lạc những óc ngây thơ bằng măi chõ « ẩn thời » lờ-mờ, nên Hồng sớm trở nên một « gái mới » theo nghĩa riêng của bọn trẻ Hanoï vào gần giữa thế kỷ thứ hai mươi năm.

Khổ lòng tim được thư giãn nào thảm hại hơn. Nhưng trong sách của ông Can không trang nào không theo một giọng điệu lóng túng và trợn như thế.

Gia đình nàng vẫn êm, nhưng hẽ nói chuyện đến là nàng phải vang tiếng lên và xo vai (như đầm) và bùa môi nói một câu mà nàng nghe thấu nhiều bạn trẻ đã nói :

— Ô, famille ! je le sais !

Câu sau cùng này tác giả chua :

« Gia đình ! La ghél mi ! — A. Gide »

Đề tài ông Hậu, một ông cụ Nho lõi thời, những câu nồng nỗi và già vờ-thâm thúy này :

...Còn ông Hậu là một nhà Nho lõi thời. Ông không già, nhưng ông « khái ». Ông là một người thức thời (?), song ông chỉ lẳng cái biết của ông để dương dối mục kính lén nhìn đời và nhìn người bằng đôi mắt (...) măi mai (!)

... Rồi ông tẩm lín cười, một nụ cười tưởng như là vỗ tròn. Ông lại đọc một câu chữ sách mà ông đã in sâu vào óc từ hồi nào.

Ai tính, thì hiểu ý ông tò đó là

LƯA THIỀNG

TẬP THƠ ĐẦU TIÊN của HUY-CẨN

IN HAI MÀU

Sé danh riêng một loại sách măi-huật cho các ban yêu sách đẹp, đặt tiền trước.

ĐỜI NAY XUẤT BẢN

Áo trắng

Tặng Nhất-Linh

Áo trắng đơn sơ, mộng trắng trong,
Hôm xưa em đến, mắt như long.
Nở bừng ánh sáng. Em đi đến,
Gót ngọc dồn hương, bước lòa hồng.

Em đẹp bàn tay ngón ngón than,
Em duyên đôi má nắng hoe tròn.
Em lùa gió biếc vào trong tóc.
Thôi lại phòng anh cả nái non.
Em nói, anh nghe tiếng lăn lời
Hồn em anh thở ở trong hơi.
Nắng thơ dệt sáng trên lá áo
Lá nhỏ mừng vui phất cửa ngoài.

Đôi lứa thon tiền suốt mệt ngày.
Em ban hạnh phúc chưa đầy tay.
Địa dâng áo trắng trong như suối
Tỏa phất đôi hồn cánh mộng bay.

Huy Cận

Tràng giang

Bảng khoáng trời rộng nở sông dài

H.C.

Sông gợn tràng giang buồn điệp điệp,
Con thuyền xuôi mát nước song song.
Thuyền về nước lại, sầu trâm ngả.
Cảm một cảnh khô lạc mây giống.

Lơ thơ cồn nhỏ gió dia hiu,
Đầu liêng lảng xa vân chợ chiều.
Nắng xuồng, trời lén sầu chót vót.
Sông dài, trời rộng, bến cò liêu.

Bèo dạt về đâu, hàng nỗi hàng.
Mệnh mông không một chuguen đò ngang;
Không cầu gọi chút niềm thân mật.
Lặng lẽ bờ xanh tiếp bãi vàng.

Lớp lớp mây cao đùa núi bạc,
Chim nghênh cánh nhỏ, bóng chiều sa.
Lòng quê đạn đạn với con nước,
Không khói hoàng hôn cung nhớ nhà.

Huy Cận

« việc ấy Thanh giật thật không sai »

Nghĩa là việc ấy là một việc dĩ nhiên. Thanh đã biết trước.

Một đoạn khác :

... Ông dạo trước cả nhà và công việc trước nhất của ông là dắt đèn cồn dọn một ấm nước để pha trà. Rồi vừa uống trà vừa hút thuốc lá, ông rang dài ngâm lại bốn bức tư binh hoặc măi bài khác mà ý út đều đại-loại ấy cả. Trong cốt cách phong lưa thật là nhân hạ thản tiên đặc biệt.

Bên nhân vật khác : Hải. Đó là một thiều niên thường tuyển bổ với các bạn rằng : — Một thằng con trai mà một tháng ba mươi đêm ngủ nhà, sáu mươi bốn ăm cơm nhà thì nên tự tử đi cho rồi đời ». Một « thằng con trai » như thế đối thành người đứng đầu vì một đêm kia say thuốc phiện, đã « qua một sự biến đổi của tâm hồn » !

Đây, một câu là sự ngụy mặt

của Hải :

Hải ở trong nhà nghe liêng (tiếng cười cợt tro trên của cô em) lèi ron người lên nghĩ có Liễn, có gái như mì ở cùng phổi, thằng vợt chàng thật là (...) è chẹ.

...Những khi không thể từ chối được, chàng phải ra hàng thì chàng lại lẩn lút ngồi xóp vào một xó, kèo lở ra Liễn nhìn thang thi (...) thật là è chẹ.

Nhưng nếu muốn chỉ hết những cái ngữ nghịch, thiêng cận của tác giả, tất phải chép cả trên một trăm trang sách ra đây.

Nước mắt người Đàn Bà là một sự trả hình. Cái bẽ ngoài lương thênh một cuốn tiểu thuyết kia che đậm một mờ « văn » vô nghĩa lý.

Một mờ văn vô nghĩa lý ?
Không ! Phải gọi bằng những tiếng khác. Câu trên này chỉ là một câu quá khứ.

Lê Ta

N. N. nói chuyện

(Tiếp theo trang 14)

— Thưa bác thực thà là gì a?
— Chán đói quá, thực là ăn, thà là thịt; vội thực thà là ăn thịt, nghe!

GRAF SPEE — EXETER

(Tiếp theo trang 7)

vẫn đã bay rắng trong quyền « Tôi chiến đấu » (Mein Kampf) của mình, Hitler rất coi rẻ cái mà ông ta gọi là « cái đẹp » (l'esthétique); ông ta có cái ý nghĩ cao kỵ rằng trước hết cần phải giúp ích cho đời đó, và có nhẽ cũng vì thế mà chúng ta sẽ được nghe các máy truyền thanh nô lệ ca tung những đức tính thương người của ông ta, vì trong khi ra lệnh cho chiếc Graf Spee không được đánh nhau nữa là ông ta muốn cứu vớt hàng vạn người Đức ở trong chiếc tàu đó.

Sau chiếc thiết giáp bồ tát hạng nhất, đến chiếc hàng hải lớn Columbus. Chiếc này cũng tự đánh đậm vì sự không thoát tay đồng minh.

Trong khi bà cái lệnh đau đớn đánh đậm tất cả những tàu nào bị bắt thì ra cũng có một cái ý làm thiệt hại cho bên địch vì kẻ địch không còn dùng được chiếc tàu lot vào tay mình nên cuộc đánh đậm thảm khốc ban đêm theo mệnh lệnh của Hitler không thiếu ý nghĩa anh hùng đối với thủy thủ; song cùi chỏ ấy, dù đối với người ít am hiểu thời cục, đã tố rõ sự mạnh hơn của đồng minh. Mỗi khi một chiếc tàu có dấu hiệu thấp ngoặc chìm xuống đáy biển thì ra cũng là tỏ rằng mìn chưa thua kém, nếu đó không phải là một điểm bại trận.

(Match)
T. Miễn trích dịch

MUỐM DÙNG GỖ NGHỆ

nên hỏi:

Dinh V.-Tuong

Tel. 14

BEN - THUY
(près de Vinh)

thì tôi đáp cô. Vì đó là cách truyền nhém bịnh cho nhau rất dễ dàng.

2) Yêu nhau có cần dự luận không?

— Không cần nhiên khi công khong xong, nếu dự luận ngay thẳng, xác đáng.

3) Ngày đầu Đông Dương sẽ có một đội binh gồm người từ 20 tuổi đến 35 tuổi, nếu minh chưa đến tròn đủ định có thể đã được không, nếu cho được phải làm thế nào?

— Tình nguyện. Trước khi minh đủ 18 tuổi, vì tuổi thành niên của người Annam là 18

Hàm Châu, Vinh. — Yêu (ái-linh) để mà yêu hay yêu để mà sống? (Lẽ tất nhiên đây dâng không phải như ăn để sống). Vì sao?

— Cố nhiên để mà yêu. Có khi yêu

để mà chết nữa. Biết bao cặp tình nhân đã cùng nhau cùng lị tử!

Ng. Đông. — Tôi có một đứa em gái tên Hân tên tuổi. Nó không được cưng cát kí ôm mạnh mẽ: đi học đã bắt đầu đọc được và viết được. Theo ý ông, đồ chơi gì thích hợp với nó? Phải tìm những gì để làm nó vui chơi? Bé nén bắt đầu nó chịu khó học chưa? Hay là, từ đê nó học thế nào hay thế?

— Nên cho nó tập thể thao, chạy nhảy nô đùa, ngoài nắng kon là chủ mưu vào quầy sách. Thành thê nó hào nhoang thì óc nó sẽ tăng nở nang, lý tưởng nó sẽ thích học, đừng bắt ép nó chia khó học nhiều quá. Vả mời lên sau thi đâ cần gì phải học nhiều!

TIN TRONG TUẦN LỄ

Viec Âu-châu. — Trên mặt trận phía tây, quân Đức luôn luôn hoạt động, đánh úp những đồn của Pháp nhưng đều thất bại. Ở Bắc-kỳ phi cơ Anh đã giao chiến nhiều lần với phi cơ Đức trên vịnh Hélignoland (Đức).

Ông Velles, thủ trưởng bộ ngoại giao Hoa-kỳ đã hội kiến với ông Mussolini và ông Cianos; cuộc hội kiến còn giữ bí mật. Ông vừa mới sang Đức để tiến hành cuộc công cán. Báo giới Đức — không công kích Mỹ nữa — ca tụng tổng thống Roosevelt và khen ngợi chế độ Bán-chủ Hoa-kỳ.

Về mặt Phần Lan, tuy khắp các khu quân Nga tiến công riết và đánh tới gần chiến lũy Phần, nhưng không được thắng lợi.

Viec Trung Nhât. — Hai quân vẫn đánh nhau ở các miền Hoa-bắc, Hoa-trung và Hoa-nam, song duy có ở Nam-ninh là cuộc chiến tranh kịch liệt hơn hết. Trên đường Nam-ninh — Khâm-châu đương có đánh nhau lớn. Nhật nói đã chiếm được một trọng trấn ở gần Long-châu và vây 5 sư đoàn Tầu ở mèn Nam-ninh, song triều lại Tầu tuyên bố vẫn thắng lợi và lấy lại được nhiều khu vực.

Cấm xuất cảng gạo. — Muốn tránh nạn đói cơ, chính phủ đã ra lệnh cấm xuất cảng gạo. Hiện nay ở Haiphong còn non 13 vạn tạ gạo chưa kịp xuất cảng. Giá gạo hiện đã hơn đôi chút.

Bệnh đau màng óc hiện lan đi bao khắp các tỉnh miền sài. Các trường ở tỉnh lỵ Sơn-tây phải nghỉ học. Ở Hải-phong bệnh này đã lây nhanh đến 4 Mars các trường học sẽ lại mở cửa, tuy thế thành phố vẫn đề phòng rất ngặt và có phết thuốc cho hết thầy các trường.

Nhà thương Père hộ rời ra chỉ nhận những bệnh nhân cần phải giải phẫu, còn

các bệnh nhân khác đều đưa xuống nhà thương Robin.

Muốn có động cho sản vật của mình ở ngoại quốc, các nhà buôn hay kỹ nghệ nên chay ảnh các thứ hàng ấy (kích thước 9x12 hay 13x18) rồi gửi đến phủ thống sứ. Chính phủ sẽ đồng các lệnh ấy để cò động hộ cho ở ngoại quốc.

Vì giá giấy quá đắt, rất có hai họa nền giáo dục, nên các báo có yêu cầu hội đồng hóa giá và chính phủ tìm cách giải quyết ngay cho vấn đề này.

Sẽ có lớp dạy người Nam cầm lái máy bay ở Haiphong, nếu có đủ số học sinh. Ai muốn theo học lớp này thì viết thư cho M. J. Lavergne, 25 Maréchal Joffre Haiphong.

Linh biała chết người trong khé bắt bạc. — Trong khé bắt mồi đán bạc ở làng An-lão, Phổ-lý, một người lính đã bắn 8 phát súng để phá vỡ vây của con bạc: 1 người chết và 2 người bị thương nặng; người lính bắn súng đã bị tống giam.

HỘP THƯ

Hội M. Chân Quartier Tô Hoảng, Bạch-Mai, Hà-dông.

Melle T. T. Jan, Bắc-ninh. — Nhận được rồi

SOIR DE CAPRI

SOIR EN FLEURS
SOIR DE VOS RÊVES

EXCLUSIF
48 FERBLANTIER
HANOI

CHERCHEZ-VOUS...

un Fournisseur en gros de Tricots et de

CHEMISETTES

qui vous donnera livraison rapide de vos commandes les plus importantes ?

Adresses-vous à la

Manufacture CU GIOANII

68 - 70, RUE DES ÉVENTAILS, HANOI — TEL. 525

**DOCTEUR
NG. - MANH - THAN**

CLINIQUE ET MATERNITÉ

CABINET MÉDICAL

49-51 Avenue du Grand Bonnisseur

Téléphone : 830

Médecine générale et infantile
Dermato - vénérologie

Rayons X — Rayons U-V et I-R

Diathermie — Ondes Courtes

Courants Galvano - Faradiques

CONSULTATIONS
Matin : 8h. à 11h.
Soir : 3h. à 6h.

Mạnh bằng 10 lần thuốc
Bò-Thận Cửu-Truyền

THUỐC:

VẠN - BẢO

LÀ CỨU-TINH CỦA TÌNH YÊU

có thứ cho đàn ông, có thứ cho đàn bà
Một hộp dùng 10 ngày giá : 4p.00.

Tổng phát-hành phía Bắc: VAN HOA
8 Rue des Canonniers - Hanoi

Tổng phát-hành phía Nam: VŨ ĐÌNH DAN
323, Rue des Marins - Cholon

ĐẠI LÝ:

MAI-LĨNH: 60-62, Cầu-Bất, Haiphong.
NGUYỄN VĂN-ĐỨC: 11, Rue des Caisses, Hanoi.

Các ngài sợi cơm tây
nên đèn :

CAFÉ JOSHEP

81, AVENUE GENERAL BICHOT, HANOI
(Phố Cửa Đông gần cầu)

Các ngài sẽ được vừa ý

Nhân dịp Tân xuân, hiệu
Café Joseph sẽ hết sức chân
chinh cho được mời mè và
món ăn sẽ thay đổi luôn.

Phòng-tich và Phạm-phoug hay là đau dạ dày

THUỐC HAY NÓI TIẾNG KHẮP ĐÔNG-DƯƠNG
GIÁY KHEN RẤT NHIỀU, CẨM ƠN THẬT LÃM.

Khi đầy hơi, khi tức ngực, chán cơm, không biết đói, ăn chậm tiêu, bụng vỗ bịch bịch. Khi ăn uống rồi thì bay q (g hơi hoặc v chua). Thường khi tức bụng khó chịu, khi đau bụng où i hòn, khi đau lưng, đau ran trên vai. Người thường ngao ngán và mỏi mệt, buồn bã chân tay, bị lão nâm sắc da vàng, da bụng dày. Còn nhiều chứng không kể xiết. Một liều thấy dễ chịu hoặc khỏi ngay. Liều một hộp uống Op.25. Liều hai hộp uống Op.45.

VŨ-BÌNH-TÂN, an tú Kín tiền năm 1926, 178 bis Lachtray, Haiphong

Bại-lý phát-hành toàn tỉnh Hanoi: AN-HÀ, 13 Hàng Mã (Cuivre) Hanoi
Bại-lý phát-hành khắp Đông-dương: NAM-TÂN, 100 phố Bonnal, Haiphong
Cà, Lĩnh 100 đại-lý khắp Hanoi và khắp các tỉnh Trung, Nam, Bắc-kỳ, Cao-miền và Lào có treo cái biển tròn.

Cette
petite boîte

Vous apportez le bonheur c'est à-dire
la certitude d'être admirée et aimée
si vous adoptez GUITAROSE —
transparent — le merveilleux rouge
à joues qui embellit sans tarder
Pour être "fraîche comme une rose"
adoptez GUITAROSE En vente
partout la boîte d'essai 0°35

COMPTOIR COMMERCIAL
Agent exclusif
Nº 59 - RUE DU CHANVRE - HANOI

Gard GUITAR ROSE
beauté naturelle

POUDRE TOKALON « Pétalia »

SURPRENANTE DÉCOU-
VERTE D'UN CHIMISTE
PARISIEN SPÉCIALISTE
DE BEAUTÉ

Une poudre de riz si fine et si
légère qu'elle flotte dans l'air.
Telle est la surprenante création
d'un Chimiste Parisien.

C'est pourquoi la Poudre Toka-
lon s'étend si régulièrement et
si uniformément, recouvrant la
peau d'un fin voile de beauté,
presque invisible. Il en résulte
une beauté paraissant parfaite-
ment naturelle. Très différente, en
son effet, des poudres lourdes et
démodées qui ne donnent qu'une
apparence « maquillée », la Pou-
dre Tokalon contient notamment
de la Mousse de Crème qui la
fait adhérer à la peau pendant 8
heures. Même dans un restaurant
surchauffé, jamais votre visage
necessitera de « retouche » si
vous employez la Poudre Toka-
lon. A la fin d'une longue soirée
de danse, votre teint sera toujours
frais et exempt de luisant.

Agents: F. Maron A. Rochat & Cie
45 Bd Gambetta — HANOI

Rượu Cognac

MARTELL

à thứ rượu đã nổi tiếng
từ 200 năm nay

ĐẠI LÝ ĐỘC QUYỀN

L. Rondon & Cie Ltd 21, Bd Henri Rivière HANOI

Đã có bán khắp các
hàng sách Đông-dương

TIỂU THUYẾT

CHIỀU

của NGUYỄN XUÂN HUY

— Một cuộc đời mà mỗi
người trong chúng ta đều
đã từng tha-thiết sống.

Nhà in Lê-Cường, 95 Route de Hué — Hanoi

Gia : Op.40

Thu nùa tiên

AMY-VIỆN

AI MỜ MỸ-VIỆN ? HIỆU HỚT TÓC

Nên mua máy uốn tóc : 100p. — 200p. — 400p. — đèn 1800p. — Máy điện Rayon Violet : 80p. — 150p. — Máy sấy tóc : 25p. — 350p. — Máy uốn lông mi : 0p.90 — 12p.00 — Máy điện Massage (sca năn) : 9p. — 45p. — 240p. — Máy làm nở vú (ngực đàn bà) 40p. — 380p. — Máy điện kẹp mũi thành dọc dừa 485p. — tonduseuse điện : 70p. — Douche pulvérisante et bains de lumière 95p. — Bain facial vaporo lumineux : 250p. — Pulvérisateur điện 60p. — Vibro Masseur Standard 18p. — Kim uốn tóc thường : 1p.80 — 2p.80 — 9p.50 — Thuốc uốn tóc permanence : 1p. — 2p. — 3p. — Porma (fabrication américaine) làm lồng mi dài cung. Nếu mua máy, xin dậy cách làm cần thận, chắc chắn. Ami đại lý các máy sửa đẹp Pháp — Anh — Mỹ.

Imp. Thụy-Ký, Hanoi Tel.809

đặc biệt thêm 1 tháng. Răng đèn đánh trắng. Uốn, ruộm tóc từ 1p. đến 18p. Sửa điện vú nở. Người khỏi gầy, béo, chân tay thâm ngực, thon đều xinh đẹp. Sẹo, trứng cá, nề, tàn nhang, giàm, săn. Máy điện Ánh-Mỹ

AMY 26. — HÀNG THAN 28 — HANOI

Le Gérant Nguyễn K. Bảo